

Перед тим як винайти в Америці ліки проти раку, продали на Волині 2 корови, свиню, ще й позичили долари...

Випускники Львівського університету, котрі нині працюють у США, розробили речовину, що допоможе боротися з онкологією

с. 3 »

фото people.oregonstate.edu.

Цікава

ГАЗЕТА + TV

28 березня 2019 року №13 (69) Ціна 5 грн

● ХОРОБРІ СЕРЦЯ

Яку наречену шукає собі мандрівник-холостяк Дмитро Комаров?

Сотні тисяч глядачів заціпеніли: кілька днів тому стрічка новин рясніла повідомленням про те, що у Бразилії з вогнепальної зброї поранили цього відомого телеведучого. За майже десять років, відколи передача Дмитра «Світ навиворіт» вийшла в ефір, усі знали: бутафорії та фальшу там немає. Якщо тонуть, то по-справжньому, екзотична їжа — реальна, виклик рятувальних гелікоптерів — не безпідставний

Інна ПІЛЮК

«КРАЇНА ТЕБЕ ПІДХОПЛЮЄ І НЕСЕ ТУДИ, КУДИ ПОТРІБНО»

Та черговий ефір дозволив видихнути з полегшенням: стрілянина була планова і прогнозована. Дмитро просто пробував себе у ролі каскадера для бразильського кіно. Бути на батьківщині «Рабині Ізаури» (торік Дмитро Комаров привіз зірку цього телесеріалу Луселію Сантуш в Україну) і не показати цю індустрію він не міг. А ще, коли побачив бандитські райони Ріо-де-Жанейро, зрозумів: екстрим тут ще той, якраз у дусі «Світу навиворіт»:

— Ми заздалегідь нічого не плануємо. Я довіряю країні, в яку приїжджаю, і якщо все правильно зробити, то вона тебе

У подорожах доводиться з усіма знаходити спільну мову. Навіть із такими незвичними співрозмовниками.

фото ukr.media.

фото 1 plus 1.ua.

Понад 6 місяців щороку Дмитро Комаров проводить у мандрах. І так уже більш як десятиліття.

підхоплює і несе туди, куди потрібно. Якщо пішло непередбачувано, то це, навпаки, здорово, виходить більш цікавий сюжет.

За період існування телепроєкту Комаров довів, що не працює за законами телебачення. Теми вибира-

»

Я багато читаю з усіх можливих джерел про країну перед поїздкою, без цього — ніяк.

ються експромтом і знімаються абсолютно без сценарію:

— Звісно, я багато читаю з усіх можливих джерел про країну перед поїздкою, без цього — ніяк. Але ніколи не погоджуюся на пропозиції туристичних агентств брати тур «пакетом», коли прописаний маршрут і заплановано зупинки поблизу визначних місць. Найцікавіші гіді в мандрах — це місцеві жителі, які не орієнтуються в рейтингах, топових позиціях і так далі. Але вони найщиріші і подають найправдивішу інформацію.

Закінчення на с. 6 »

● ЗНАЙ НАШИХ!

Оце так руса коса до... землі!

15-річна київська школярка Олена Корзенюк (на фото) ніколи не стригла волосся, і тепер його довжина 2 метри 35 сантиметрів. У такому віці настільки розкішної коси не має ніхто у світі!

Мирослава КОЗЮПА

Вимірювали довжину волосся у столичному салоні краси. Косу Олени тримали чотири перукарі. Один із них розпилив над головою спеціальний засіб та вирівняв біляві пасма гарячими щипцями.

»

Сьогодні Олена — абсолютна рекордсменка в Україні у категорії «Найдовше дитяче волосся».

Головна героїня зізналася, що вперше користувалася випрямлячем і під час процедури аж долонями прикрила обличчя. Далі дівчину поставили на підставку, рулетку приклали від лінії росту на лобі до кінця найдовшого пасма. Наміряли 235 сантиметрів, тож на сьогодні Олена — абсолютна рекордсменка в Україні у категорії «Найдовше дитяче волосся». Попередній рекорд у цій номінації належав Кароліні Червонюк з Одеси. У 2013-му 8-річна дівчинка мала косу завдовжки 135 сантиметрів. Її дорослою суперницею є 27-річна жителька Дрогобича (Львівська область) Христина Кречківська (245,5 см у 2016 році).

Юна власниця розкішної коси розповіла, що у 3 місяці священик обрізав пасмо на хрестини, у рік дівчинку батьки вирішили не стригти і лише коли виповнилося п'ять, доньку запитали, чи хоче обрізати косу. Оленка

Фото із «Фейсбук»-сторінки Лани Ветрової.

відмовилася, і більше до цього питання у сім'ї не поверталися.

Закінчення на с. 16 »

У НЕДІЛЮ УКРАЇНА ПЕРЕХОДИТЬ НА ЛІТНІЙ ЧАС

Не забудьте 31 березня о 3-й годині перевести стрілку на годину вперед.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

У фільмах жахів такого не знайдете: як українці займаються самолікуванням

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Найнятий росіянами терорист хотів підірвати метро у Харкові

Служба безпеки України затримала завербованого Москвою місцевого жителя, який встановив вибухівку у підземці

«За задумом кураторів теракт мав призвести до численних людських жертв та дестабілізації суспільно-політичної ситуації в країні напередодні президентських виборів», — кажуть в СБУ.

Представники спецслужб Росії передали виконавцеві вибуховий пристрій потужністю шістьсот грамів тротилу, який приводився в дію телефонним дзвінком. За теракт любитель кривавого «руського міра» отримав 15 тисяч доларів. Щоб збільшити кількість постраждалих, він придбав цвяхи, шурупи, болти й гайки, котрими планував начинити вибуховий пристрій. На щастя, наша Служба безпеки вчасно замінила справжню вибухівку на муляж, а в потрібний момент схопила і зловмисника. Росія ще раз підтвердила, що є

Недаремно хлопці з СБУ хліб їдять: так затримували харківського терориста.

державою-терористом і хоче, щоб нас, українців, не існувало. Ці прагнення Кремля цілком збігаються із настроями жителів країни-агре-

сора. Так, згідно з останнім опитуванням Левада-центру, саме Україну росіяни найбільше ненавидять, — у цьому зізналось 56% громадян РФ.

У Казахстані — назарбаєвоманія

78-літній президент Нурсултан Назарбаєв, який керував країною майже 30 років, подав у відставку

Його місце, як того вимагає конституція, зайняв спікер верхньої палати парламенту, тобто Сенату, Касим-Жомарт Токаєв. Він управлятиме однією з найбільших за територією держав світу до президентських виборів у наступному році.

За роки свого авторитарного керівництва Нурсултан Назарбаєв зумів згуртувати країну, де є різні клани та російськомовні області, досяг непоганих економічних успіхів, а також, на відміну від Білорусі, взяв курс на поступову відмову не тільки від російської мови, а й навіть від кирилиці, — у Казахстані письмо переводять на латиницю.

А от дякувати першому президентові взялись у радянському стилі. Там перейменували столицю — Астану — на Нурсултан. Крім цього, ім'я живого і здорового Назарбаєва носитимуть головні вулиці міст держави. Також

А гроші з портретом Нурсултана Назарбаєва ввели в країні ще два роки тому.

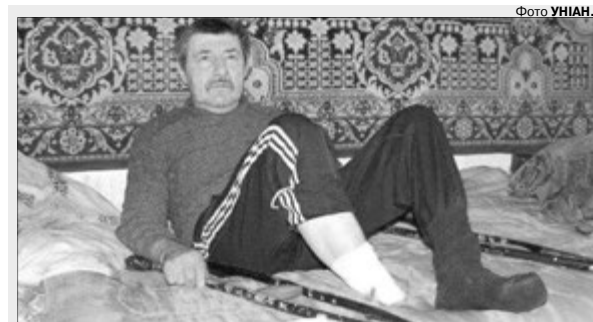
«першому» планують звести величний пам'ятник.

Ото почесний пенсіонер натішиться різноманітними пошануваннями на схилі життя! А все тому, що не тримався за крісло до останнього, а вчасно пішов.

● ПРЯМА МОВА

Володимир ГОРБУЛІН, экс-директор Національного інституту стратегічних досліджень, про президентство Володимира Зеленського:

Навіть якщо я страшенно помилюся, і це поставить хрест на мені як на людині, що вміла прогнозувати, я не бачу Зеленського в Президентах, це абсолютно віртуальний образ... Людина не знає, на що вона йде. Ми і так не дуже організована країна. Якщо втратимо скелет державного управління — а це із Зеленським обов'язково станеться, хай хто і як із ним прийде — це буде трагедія для України. Більше я про нього нічого говорити не хочу, хоча раніше як до представника шоу-бізнесу ставився із симпатією і повагою.

Сума 30 тисяч гривень виявилась непосильною для цього чоловіка...

Шок: на Сумщині чоловік сам собі відрізав ступню через гангрену

Хворий не мав чим заплатити за операцію

У місті Охтирка Сумської області 62-річний чоловік через фінансову скруту не звернувся в лікувальний заклад. З безвиході він сам собі відтяв ступню. Про моторошну історію стало відомо завдяки... собаці. 20 березня до поліції зателефонував чоловік і повідомив, що його пес притяг на город людську стопу. Правоохоронці дізнались про Володимира Твердохліба, який минулоріч на будівництві наступив на цвях. Рана довго не гоїлася, розвинулася гангрена. Лікування потребувало 30 тисяч гривень, проте хворий таких грошей не мав. Тож добровільно відмовився від госпіталізації. Нога у чоловіка продовжувала гнити і дуже боліла. Після того, як стопа відгнила і висіла практично на сухожиллях, Твердохліб наважився на відчайдушний крок — узяв кухонний ніж і відрізав її. Кінцівку співмешканка викинула на вулицю, де її і знайшов собака.

Коли всі ці події набули розголосу, чоловіка таки госпіталізували і погодилися лікувати задарма. Медики кажуть, що хворому доведеться перенести ще одну ампутацію — у межах здорових тканин, на рівні стегна.

Жахливий випадок самолікування стався й у Мелітополі на Запоріжжі. Там 5-річна дитина впала в кому із набряком мозку після того, як батьки змусили її випити... 6 літрів води! Так вони їй «промивали» шлунок після отруєння.

Зрадникам відрубували пальці: викрито найбільшу в нашій історії групу наркоділків

На банду працювало понад 1000 осіб

Вона продавала дурман на десятки мільйонів доларів через інтернет-сайти та Telegram. Правоохоронцями проведено більш як 80 обшуків. У підозрюваних вилучено наркотики, гроші, золоті злитки, прикраси на суму майже 150 мільйонів гривень. Операцію українські силовики готували понад рік.

Перший заступник голови СБУ Павло Демчина повідомив, що раніше ця банда називалася «Хімпром» і була створена громадянами Росії на території РФ, але потім перебравася в Україну. «Для того, щоб було зрозуміло, яка дисципліна панувала у цій організації: окремі її члени на сьогодні не мають пальців на руках», — додав він. За його словами, за будь-яке порушення встановлених правил конспірації, поведінки, несанкціоновані контакти «спеціально навчені люди просто обрубували пальці на руках».

Це була наймасштабніша операція з викриття наркоділків за роки незалежності.

● «НАШІ ЛЮДИ В ГОЛЛІВУДІ»

Перед тим як винайти в Америці ліки проти раку, продали на Волині 2 корови, свиню, ще й позичили долари...

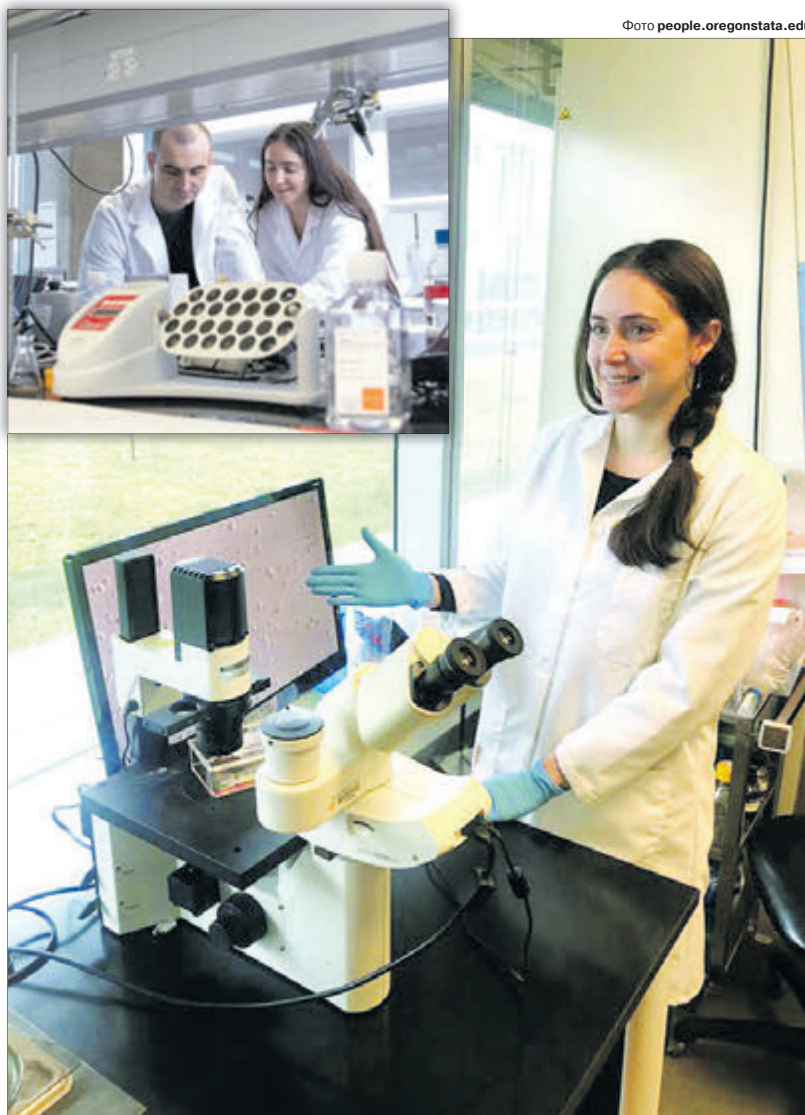
Випускники Львівського університету, котрі нині працюють у США, розробили речовину, що допоможе боротися з онкологією

Євгенія СОМОВА

Олена та Олег Таратули — подружжя вчених з України — тестують новий протипухлинний препарат. Упродовж чотирьох років у лабораторії штату Орегон вони займаються розробкою речовини, здатної виявляти злоякісні клітини, але при цьому не зачіпати здорових. Її ефективність підтвердили дослідження на тваринах. Винахід українців здивував увесь науковий світ.

Розроблений ними препарат з кров'ю потрапляє в тіло і затримується в уражених ділянках. Під час обстеження він світиться. Це особливо важливо для хірургів, адже вони при видаленні пухлини чітко бачать її контури. Бо ж якщо пропустити шворе місце, рак розвиватиметься швидше, стане менш чутливим до хіміотерапії. Коли ж він щойно почав рости, речовина, винайдена Таратулами, його знищить. Невдовзі подружжя тестуватиме ліки на хворих людях. Якщо випробування будуть вдалим, то винахід молодих науковців стане проривом у медицині XXI століття.

До речі, Олена родом з Іваничівського району Волині. Як розповідала її мама Галина Семенівна Богун, донька з дитинства тягнулася до науки. Добре вчилася, самостійно опанувала англійську, бо в школі викладали німецьку. Дівчина поставила перед собою мету і наполегливо йшла до неї. Завжди сама приймала рішення. Навіть не порадившись із батьками, покинула сільську школу і пішла навчатися у Нововолинський лицей, де працює чимало талановитих педагогів. Там зустрілася з автором підручників із хімії, кандидатом наук Ольгою Березан, яка й прищепила любов до цього предмета, експериментів. Тож після закінчення лицю дівчина вступила на хімічний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, де й познайомилася з майбутнім чоловіком. На третьому курсі одружилися. Обоє працювали в науковій лабораторії вишу, успішно його закінчили, але роботи за спеціальністю знайти не могли. Олегові довелося працювати на будівництві. Олена вирішила опанувати нову спеціальність. Паралельно писала наукові статті до зарубіжних журналів. Писав й Олег. Одна з їхніх

Олена та Олег зробили революційне відкриття в наномедицині.

Таратули зробили унікальне відкриття, яке вразило Америку, — їхнім ім'ям назвали лабораторію Орегонського університету.

робіт потрапила на очі відомому американському професорові. Очевидно, він розгледів неабиякий потенціал молодих українських хіміків. Тож запросив їх до США. Але щоб поїхати, потрібні гроші, й чималі. Багатих родичів не мали. Але вихід знайшли. Батьки Олени продали дві корови, свиню, до вируче-

ної суми доклали позичену тисячу доларів — і подружжя вирушило за океан.

Звісно, не все гладко складалося на американському континенті. Непросто було звикати до нового способу життя, менталітету. Та вони розуміли: їм дали шанс, і його треба використати. Працювали, вчилися — у Нью-Джерсі, Філадельфії. Згодом переїхали до Орегону, де їм запропонували роботу в університеті. Тут теж довелося багато працювати, не рахуючись із власним часом. І це дало результат. Олена та Олег Таратули зробили унікальне відкриття, яке вразило Америку, — їхнім ім'ям назвали лабораторію Орегонського університету.

За матеріалами gazeta.ua, wz.lviv.ua, rbc.ua.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Фото з «Фейсбук»-сторінки Ульяни Супрун.

Злість бере, коли чую: «Якщо Х виграє вибори — я емігрую з країни»

Не живіть так, наче політики вирішують усе — бо це ілюзія

Ульяна СУПРУН, в.о. міністра охорони здоров'я України, громадська діячка, колонка на її сторінці у «Фейсбуці»

«Якщо Х виграє вибори — я емігрую з країни». Коли читаю подібну реакцію на ті чи інші соціологічні опитування або політичні прогнози, мене завжди бере злість.

Коли у 1940-ві мої бабусі та дідусі емігрували з України, вони тікали від розстрілів чи у кращому випадку від заслання в Сибір. Цьому передувала тривала боротьба за Українську самостійну соборну державу проти найстрашніших імперій ХХ століття. Боротьба, в якій загинули сотні тисяч чудових людей.

Можливість народитися в державі Україна, вирости тут, відстоювати її свободу з підтримкою усієї міжнародної спільноти — це все були мрії наших предків. Мільйони українців усе життя працювали, боролися і вмирали за те, щоб це стало можливим. І ми все одно знаходимо собі причини бути песимістами, опускати руки та скиглити. У кожного є право на вільне пересування і право на еміграцію зокрема.

Проблема в тому, що забагато українців ментально тікають із країни, фізично залишаючись тут, і не борються за свої мрії. Громадяни, які не довіряють одне одному, вірять у месії, живуть горизонтом планування в декілька місяців, постійно сваряться щодо того «хто?», а не «для чого?» чи «як?», чекають швидких глобальних змін, мріють про краще життя за кор-

доном, — ідеальна знахідка для Кремля. Таку Україну значно легше підкорити. Такі українці не будуть ефективно боротися зі злом, відстоювати свою свободу, втілювати амбітні проекти й ставати дійсно незалежними. Таким легко буде нав'язати, що їхнє майбутнє залежить завжди від когось іншого, а не від них самих. Їх легко змусити вагаться у будь-яких довгострокових планах чи великих мріях у власній державі. Таких легко змусити постійно чекати, а значить марнувати час.

Країна, в якій усе залежить від однієї особи/посади, може бути лише країною рабів. Держава вільних людей, які будують ефективні інституції, вміють довіряти одне одному та об'єднуватись, дотримуються правил та воюють за справедливість, не може бути зруйнована навіть найпесимістичнішими результатами будь-яких голосувань.

Якщо перестати сумніватись у самих собі — у нас виходить робити великі зміни. Будь ласка, не живіть так, наче політики вирішують усе — бо це ілюзія. Але пам'ятайте, що політики в державах із населенням, а не громадянами, вирішують дуже багато. Обов'язково виважено приймайте рішення, за кого проголосуєте 31 березня, працюйте зі своїм оточенням, переконайте своїх друзів та родичів, пам'ятайте ціну, яку ми платимо щодня, щоб мати справжнє право вибору.

Поводьтесь так, ніби саме на вас — максимально велика частка відповідальності за майбутнє України. Бо будувати кращу країну — це щоденна праця, а не сезонна історія з прив'язкою до політичних циклів.

Україна понад усе!

● ШОК!

Убивство солдата замовила 22-річна кухарка військової частини?

Вкоротили йому життя заради наживи, хоча на банківській картці виявилось лише... 100 гривень

Марина ЛУГОВА

На Харківщині сталося вбивство військово-службовця. Підозрюваним обрали запобіжний захід — два місяці в слідчому ізоляторі без права внесення застави. На лаві підсудних — 22-річна Катерина Борисенко, заміжня, має двох дітей. Жінку звинувачують у замовленні вбивства 26-річного Віталія Черняка, солдата-контрактника 92-ї бригади, що на Чугуївщині. На суді вона сказала, що у військовій частині працювала кухарем — там і познайомилася

ся співпрацювати зі слідством, заперечували, що за свою «роботу» мали одержати винагороду.

Те, що вбивство скоїли заради наживи, підтверджує свідок злочину — 15-річна дівчина. Під час допиту вона розповіла: коли військовий знімав гроші в банкоматі, підлітки наказали їй підглянути пін-код. Після того, як підозрювані заманили солдата до лісу, дівчина-свідок залишилася чекати на них із ймовірною замовницею біля дороги. За її словами, почула, ніби хтось кричить. Подумала, що це коти. Але потім зрозуміла, що ні — дуже страшний звук долинав. Коли хлопці вийшли з лісу, то військового з ними уже не було. А їхні руки і ноги були в крові.

Наймолодший фігурант справи — 15-річний школяр, за версією слідства, солдат не вбивав, але фільмував момент розправи над чоловіком на телефон. За показами свідків, хлопець додав на відео вбивства музику та хизувався перед друзями. Адвокат підозрюваного повідомив, що підліток був членом «Національної дружини» міста Чугуєва і разом з іншими хлопцями боровся з розповсюдженням наркотиків.

Як з'ясувалося, нажитися підліткам так і не вдалося. На банківській картці солдата, яку хлопці забрали після вбивства, виявилось лише 100 гривень. Поки триватиме досудове розслідування, усі четверо фігурантів справи проведуть два місяці в сізо без права внесення застави. Якщо провину доведуть — їм загрозуватиме найсуворіше покарання.

За матеріалами сайту **objectiv.tv**.

Катерина запропонувала хлопцям за винагороду вбити чоловіка. Мовляв, солдат — сирота, ніхто шукати його не буде.

з солдатом. За версією слідчих, вона розповіла підліткам, що Черняк нібито її зґвалтував, та повідомила, що на банківській картці військового є близько 13 тисяч гривень. Катерина запропонувала хлопцям за винагороду вбити чоловіка. Мовляв, солдат — сирота, ніхто шукати його не буде. Але на суді жінка все заперечувала. Казала, що підлітки хотіли провчити військового, оскільки той вживав наркотики і робив це в присутності неповнолітніх дітей.

У вбивстві солдата підозрюють двох хлопців 18 та 16 років. У залі суду вони поводити себе досить зухвало та відмовляли-

● ПОЛІТИКА

Перед російською агресією армію навмисне розвалювали

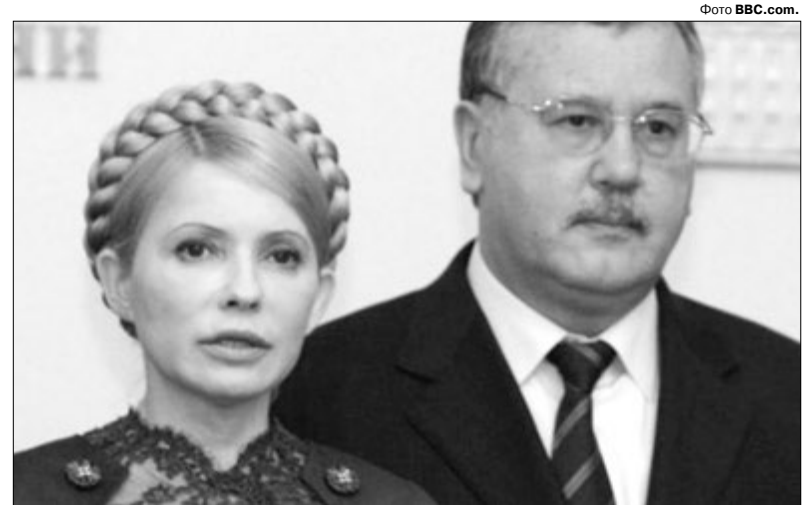
Слідча комісія встановила причетність Гриценка і Тимошенко до розпродажу зброї та військової техніки

Тимчасова слідча комісія щодо фактів розкрадання у Збройних силах України після операціонування матеріалів з 1994 року, з моменту підписання Будапештського меморандуму, до 2014-го встановила, що російська агресія у лютому 2014 має прямий причинно-наслідковий зв'язок із розвалом армії. Про це на засіданні Комітету з питань національної безпеки та оборони заявив голова комісії Іван Вінник.

Він також повідомив, що ТСК опрацювала питання знищення стратегічного потенціалу, зокрема 43-ї ракетної армії ЗСУ та Чорноморського флоту, який забезпечував стратегічні переваги у Чорноморському басейні незалежної держави Україна. «Ми вивчили діяльність на посадах міністрів оборони України, зокрема Кузьмука і Гриценка. Гриценко почав знищення оборонних спроможностей нашої держави через абсолютно незрозумілий і необґрунтований розпродаж військової техніки та озброєння, скорочення армії, переведення військового майна в надлишкове. Потім через компанії-спецекспортери воно реалізовувалося за залишковою вартістю через Міністерство оборони на зовнішні ринки», — сказав Іван Вінник.

Пізніше, за словами голови ТСК, уряд Юлії Тимошенко випустив декілька постанов, якими були затверджені принципи, що дали змогу за залишковою вартістю продавати військовою техніку та озброєння. «Була прийнята (урядом Тимошенко) Постанова № 1135, згідно з якою можна розраховуватись за ремонт військової техніки та озброєння — військовою технікою, — наголосив народний депутат. — Умовно за один літак розраховувалися передачею трьох інших. Це умовне порівняння, але факти, які ми отримали у вигляді документів, нарядів Міністерства оборони й оборонних підприємств саме про це і свідчать». До слова, Юлія Володимирівна, від якої депутати чекали пояснень, за прошення комісії проігнорувала і на засідання не з'явилася.

Іван Вінник також зазначив, що

«Зв'язані однією ціллю»: Юлія Тимошенко заявила, що «було б прекрасно бути з Анатолієм Гриценком в одній демократичній команді після політичних перегонів».

дослідження Постанови уряду Тимошенко дало змогу дійти висновків, як, власне, на практиці робився розпродаж техніки. «Здебільшого вона концентрувалася на оборонних

Схеми, за якими здійснювали розкрадання Збройних сил міністри оборони до 2014 року, — очевидні. Завданням групи було розвалити українську оборонку. Цьому сприяли прем'єр-міністри Тимошенко, Азаров, Єхануров.

підприємствах, що були на той час у складі Міністерства оборони. Потім номери військової техніки, яка туди прибувала своїм ходом у бездатному стані, переписувалися і відповідний керівник міністерства, умовно Гриценко, Єжель або Єхануров, подавали проекти постанов до Кабінету Міністрів. Цій техніці

робили «марафетний» ремонт, практично чистили від оливи, мастила, в яких вона була законсервована, і потім реалізовували на зовнішні ринки», — повідомив Іван Вінник.

Він також зауважив, що наступне засідання ТСК буде присвячене діяльності міністра оборони Єжеля, на якому на основі документів буде розкрита загальна схема, за якою і Єхануров, і Гриценко готували техніку для реалізації на зовнішніх ринках. «Це встановлено за матеріалами, які не встигли знищити. А вже Гриценко за собою багато документації «підчистив», як свідчить інформація з архівів», — наголосив голова ТСК.

Іван Вінник заявив, що схеми, за якими здійснювали розкрадання ЗСУ всі міністри оборони у складі злочинної скоординованої групи, — очевидні. Її завданням було розвалити українську оборонку. «Цьому сприяли прем'єр-міністри Тимошенко, Азаров, Єхануров у відповідні роки на відповідних посадах», — зазначив Іван Вінник.

«Вважаю, важливо покарати всіх осіб, які розкрадали армію до 2014 року, коли ми через відсутність українського війська були нездатні належним чином захиститися, що дало змогу Росії наважитися напасти на нашу державу».

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «ж» — друкуються на правах реклами.

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальною — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332)77-07-70,
приватних оголошень — (0332)72-39-32,
розповсюдження — (0332)72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» н/р 2600805520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307

Регістраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж 18000 Замовлення №335

КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Найвидатніший правитель Османської імперії.

Фото uk.wikipedia.org.

Древній унікальний документ.

Фото kp.20minut.ua.

полякам через те, що в останню мить кримський хан, який був союзником Хмельницького, залишив поле бою разом із військом. Хоч доказів цьому не було, версія добре «лягала» в радянську ідеологію, за котрою кримські татари — зрадники та вічні вороги українців. Цей стереотип нав'язувався роками. Але у тексті послання до Богдана Хмельницького йдеться про те, що він, султан Мехмед IV, особисто просив турецького хана Ісла-

Щоб перекласти документ одного з найвидатніших правителів Османської імперії, Олександр Серета використав 5 спеціальних словників.

Розгадана таємниця 300-літнього листа турецького султана Мехмеда IV

Документ, який зберігається в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині, нарешті перекладено. А заодно й привідкрито невідомі сторінки української історії

Марина ЛУГОВА

А ВСЕ РОЗПОЧАЛОСЯ ІЗ ПОШУКІВ БУЛАВИ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО...

У документально-історичному розслідуванні команда телепроекту «Україна. Повернення своєї історії» шукає гетьманські клейноди, що підтверджують українську державність, спростовує роками нав'язані міфи про козаків та показує, як Росія провела жорстку кампанію зі знищення доказів існування української держави. Одна з реліквій привела дослідників до Кам'янця-Подільського.

Шукаючи булаву Богдана Хмельницького, знімальна група телеканалу «1+1» приїхала до міста над Смотричем, адже серед версій була і така, за якою, можливо, гетьман передав її синові-спадкоємцеві. За однією з легенд, Юрій був страчений саме в Кам'янці-Подільському. Його начебто повісили, прив'язавши мотузкою до замкового мосту.

Чи залишилися документальні відомості про ті події і чи можна у них знайти бодай якісь згадки про втрачену булаву, команда «Скарбів нації» розпитувала в директора Кам'янець-Подільського державного історичного музею-заповідника Олександра Заремби. Він каже, що немає доказів на підтвердження версії про страту Юрія в Кам'янці, натомість показав інший загадковий документ епохи Богдана Хмельницького — лист

одного з найвидатніших правителів Османської імперії турецького султана Мехмеда IV.

Послання довгі роки зберігається у фондосховищах Кам'янець-Подільського державного історичного музею-заповідника. Відомо, що це — султанський фірман, тобто указ. Документ достатньо великого розміру — близько 1 метра 40 сантиметрів завдовжки. Написаний він на папері. Зверху можна побачити султанську тугру — персональний знак правителя, щось на зразок сучасного підпису. Виконана тугра золотим письмом і належить султану Мехмеду IV, період правління якого припадає на 1648—1687 роки.

РАЗОМ ІЗ ПОСЛАННЯМ НАПЕРЕДОДНІ БИТВИ ПІД БЕРЕСТЕЧКОМ БУВ І ПОДАРУНОК — ЗОЛОТОТКАНИЙ ХАЛАТ

Досі не знали, про що йшлося у тексті грамоти. Ніхто не зміг прочитати, що зашифровано давньою османською в'яззю. Оскільки в Туреччині відійшли від старої писемності, і колишня мова великої імперії помітно відрізняється від сучасної турецької, то фахівців-тюркологів знайти практично неможливо не лише в Україні, а й у світі.

Історик Олександр Серета, українець, який довгий час працює в Туреччині в одному з найстаріших університетів на кафедрі україністики і один із небагатьох у світі науковців, що знаються на староосманській,

такі розшифрував, про що йдеться у листі. Щоб перекласти документ одного з найвидатніших правителів Османської імперії, Олександр Серета використав 5 спеціальних словників.

«Мехмед IV — саме той султан, якому пишуть листа заporожці на знаменитій картині Іллі Рєпіна. Тож ми також очікували, що, можливо, там буде якась гнівна відповідь. Насправді усе виявилось набагато цікавішим», — каже продюсер стрічки Акім Галімов.

Як з'ясувалось у процесі перекладу, у своїх перших рядках султан звертається не до когось іншого, а до «одного з найбільших володарів над народами християнського віросповідання, козацького гетьмана Богдана Хмельницького».

Під час роботи над перекладом Олександр Серета визначив дату листа — 1651 рік. Якраз напередодні битви під Берестечком.

«З офіційної історії ми знаємо, що баталію було програно

ма Гірея допомагати Хмельницькому у боротьбі проти Польщі. Навряд чи хан ослуховався би свого правителя і залишив Богдана, — зауважує Олександр Серета. — Тож цей документ — справжня історична сенсація».

Наприкінці ж листа міститься інформація, яка децю ошелешує.

«У тексті йдеться про те, що Мехмед IV розглядає Богдана Хмельницького як дуже близького приятеля і шле йому в подарунок... золототканий халат. На той час в Османській імперії це був найвищий прояв приятельських стосунків та найбільший подарунок від султана, на який можна було заслужити», — пояснює суть документа Олександр Серета.

ДО РЕЧІ

Його мама – уродженка Поділля

До речі, Мехмед IV — з тих султанів Османської імперії, які мали тісні зв'язки з Україною. Він сам був напівукраїнцем. Його мати, Турхан Хатідже-султан (на фото), родом із Поділля, і до того як була захоплена в полон татарами, її звали Надією. У 12-літньому віці вона стала наложницею султана Ібрагіма I, а в 15 років, 2 січня 1642-го, народила майбутнього султана Мехмеда IV. Мати завжди зазначала його походження, нагадувала, що син — з козацького роду. Саме з Мехмедом IV укладали союзи Богдан Хмельницький, а пізніше його син Юрій (проголошений князем України у складі Османської імперії). З ним домовлялися про протекцію Іван Виговський, Павло Тетеря, Іван Брюховецький. Це йому писали свого знаменитого листа заporожці на чолі з отаманом Іваном Сірком. Більш того, він був єдиним султаном, що побував в Україні (якщо не брати до уваги землі Кримського юрту) — в 1672 році Мехмед IV особисто очолив похід на Поділля.

За матеріалами «1+1», «Є», «Деро. Хмельницький».

Фото uk.wikipedia.org.

● ХОРОБРІ СЕРЦЯ

Фото dcc.cv.ua.

Мати таке колоритне фото у колекції – це вам не магніт сувенірний із подорожі привезти.

Фото kinoafisha.ua.

Ці кадри, як і з обстрілами, змусили прихильників передачі добре понервувати. «Палав» телеведучий, нехай і по-каскадерськи, у Бразилії.

Яку наречену шукає собі мандрівник-холостяк Дмитро Комаров?

Закінчення. Початок на с. 1

Інна ПІЛЮК

«МЕНЕ ВЗЯЛИ У «PLAYBOY»

Дмитро почав подорожувати ще студентом. У кого таким вдався? Мабуть, жартує, у всіх тогочасних дітей. А взагалі характеризує себе як класичний зразок виховання у радянські часи. Добре вчився, любив читати, займався в музичній школі. Невеликі статки сім'ї, де підростало троє дітей (має молодших брата Миколу та сестру Ангеліну, двійнят), спонукали до авантюрних заробітків. То книги купив у кіоску і вдало їх перепродав, то додумався безкоштовно проходити на виставки до популярних київських об'єктів разом із групами туристів. Іноді навіть підзаробляв цим: потрапивши всередину, брав квитки, а потім продавав їх. Якось за день таких «торгів» заробив на новенький плеєр.

Ще з першого курсу університету підпрацьовував журналістом, хоча навчався тоді на технічній спеціальності. Перша вища освіта мандрівника — інженер, закінчив Національний транспортний університет. Має також дипломи фахівця зв'язків із громадськістю та юриста:

— Я за компанію з однокласниками вирішив іти в технічному напрямі. У мене тато фізик-оптик, може, здавалося, що так треба. Зараз я час від часу, жартуючи, питаю себе: «А коли тобі в житті знадобляться ті знання, які ти отримав, коли безсонними ночами креслив геометрію, вивчав опір матеріалів, складав екзамени з вищої математики?»

А ще завжди любив фотографувати. Якось і цим хобі вирішив підзаробити. Хлопець після

концертів чатував під Палацом «Україна» та Палацом спорту на зірок, які виходили з чорного входу:

— Я не привертав уваги, мене охоронці навіть серйозно не сприймали. І зірки дивилися на мене якось безпосередньо, видно було, що я школяр вчорашній. Зроблені фото пропонував у редакції і їх справді купували. Коли тобі 17 років, кому ти потрібен у журналістиці? Ти нічого не вмєш. Мені потрібно було якось у цей світ увійти, і я придумав спосіб. Він спрацював. Мене взяли згодом у «Теленеделю», потім у «Комсомольську правду», «Известия» і навіть у чоловічі журнали «Playboy» та «ЕГО».

Згодом «жовті сторінки» й таблоїдних зірок Дмитро змінив на туристичну періодику. І цей вибір став справою його життя. Вже тоді зрозумів, яких мандрів прагне: брав квиток в один кінець і три місяці подорожував. Об'їздив так десь зо два десятки країн. Телепроєкту «Світ навиворіт» ще не існувало.

КОЛИ ЗАБРАКЛО ФОТОАПАРАТА, НАРОДИЛАСЯ ПРОГРАМА

Бувають в експедиціях ситуації, коли просто говориш «вау», а буває, потрапляєш в такі історії, які в житті складно увявити, — телеведучий об'єктивно оцінює екстрим своїх мандрівок. — Вони настільки різноманітні, яскраві, що хочеться донести до своєї аудиторії. Для мене завжди було важливо не просто на кухні друзям усе це розповідати, а охопити максимально широку аудиторію. Я розумів, що диктофона, ноутбука, фотоапарата для цього не вистачає. Щоб передати всю повноту відчуттів, необхідне було щось більше. Так і вирішив, що потрібно робити програму.

Фото clutch.ua.

Ловись, екзотико велика, зубата і носата!

Бажано відкривати місця, куди ще не проклали туристичні маршрути. Люди з фотоапаратами на шиї і зверхнім поглядом на місцевих ніколи не передадуть справжній колорит країни.

Якщо уявити ідеальну роботу, то вона виглядала б якраз отак: ти подорожуєш, відкриваєш собі та світу цікавинки, фільмуєш їх, і тобі ще й за це платять. Але насправді романтика мандрів не завжди така безтурботна. І слова Дмитра про те, що проєкт не схожий на інші, підтверджуються стовідсотково ще на першому етапі його створення.

Вся знімальна група — це автор Дмитро та незмінний відеооператор Олександр Дмитрієв. Ані постановників, ані звукорежисерів, костюмерів, навіть просто помічників із хлопцями у мандрах немає. Зйомки тривають із шостої ранку до пізньої ночі, і так кілька місяців. Екстремали взагалі часто представляються студентами, які подорожують і знімають відео для себе:

— Ми робимо програму на своїх відчуттях. Країна — це насамперед її люди, їхні думки, їхній побут, їхні проблеми. А вже потім — замки і заповідники. Якщо ми й буваємо в туристичних місцях, то показуємо їх з того боку, де туристи не можуть їх побачити. Але все ж таки бажано відкривати місця, куди ще не проклали туристичні маршрути. Люди з фотоапарата-

ми на шиї і зверхнім поглядом на місцевих ніколи не передадуть справжній колорит країни.

НЕ БУВАЄ ЛЮБОВІ БЕЗ... СПІЛЬНИХ МУЛЬТИКІВ

Своє особисте життя телезірка надто ретельно приховує або ж справді поки не має чим похизуватися. На публічних заходах з'являється без супутниці, фото у соціальних мережах теж нічого нового про цей бік життя мандрівника не розповідають. Тільки одного разу він зізнався, що їхав у чергову подорож фактично одруженим чоловіком, але відстань і час ці стосунки зруйнували. Тож на запитання про другу половинку відповідає

Торік Дмитро Комаров зізнався, що скоро світ побачить його книга з корисною інформацією для майбутніх туристів: фото, рецепти страв, поради й рекомендації щодо екзотичних маршрутів. Телеведучий навіть порадив її школярам як альтернативний підручник з географії. Уявляєте, якось на уроці: звертаємося до книги Дмитра Комарова?

мудро, але доволі завуальовано:

— Найцікавіші історії відбуваються несподівано, а всі спроби якось звернути на себе увагу штучні та безперспективні. В дівчатах для мене важлива внутрішня краса, наявність сигналу з космосу і розуміння того, що мене до людини тягне. Переконалий, що шлюби тримаються не на пристрасті, закоханості й ейфорії, а на спільності інтересів.

Хлопець мріє зустріти таку дівчину, з якою ріс на одних і тих же мультфільмах і казках, яка читала ті ж книги, що і він. Жартує, що тому змушений відмовлятися від наречених, яких йому іноді сватають вожді екзотичних племен. Батько Дмитра одружився у 35 років, тож син сміливо апелює до сімейних генів пізнього шлюбу. Але якщо хоче встигнути у ці рамки, має поспішати з вибором: цього року в червні мандрівникові виповниться 36.

«НАЙ-НАЙ» ЗА ВЕРСІЮ ДМИТРА КОМАРОВА

Найекстремальніша зйомка

була на «Дорозі смерті» в Болівії. Це вузька гірська траса, де щороку зриваються в прірву десятки автомобілів, навіть автотобусів.

Найбільше з героїв запам'ятовався рубіновий король з Індії. З ним випадково познайомився ще до телепроєкту. Він згодом просив, аби я знайшов йому партнерів чи сам продавав рубіни в Україні.

Найщасливіші люди живуть в буддистських країнах. У них немає нічого, будинок із чотирьох бамбукових палиць, накритий листям, кімната порожня, п'ятеро дітей. А вони щасливі, усмішка від вуха до вуха. Тебе пригощають рисом, який самі виростили, рибою, яку самі зловили. У них немає проблем, вони не скаржаться.

Найголовніший секрет їхнього щастя — жити сьогоднішнім днем. Не переживати події вчорашнього і не турбуватися про те, що буде завтра. Адже майбутнє — це те, що ще не відбулося. Тому всі думки про нього безглузді.

За матеріалами gazeta.ua, 1plus1.ua, m.znaj.ua

Фото adm-fp.gov.ua.

● ПО ВІРІ ВАШІЙ...

Узяв собі ім'я Агапіт, що означає «божественна любов»...

Сьогодні на території багатьох лікарень діють каплички чи церкви, споруджені на честь преподобного Агапіта Печерського, якого медики вважають своїм покровителем. До Святого по допомогу звертаються хворі та їхні рідні й одержують духовну підтримку, полегшення у недугах і стражданнях. Знаменитий лікар, який жив ще в XI столітті, і сьогодні зілкуює

Оксана КРАВЧЕНКО

ПРО ДІЯННЯ ПРЕПОДОБНОГО РОЗПОВІДАЄ «ПАТЕРИК КІЄВО-ПЕЧЕРСЬКИЙ»

Цю середньовічну збірку оповідань про початок Печерського монастиря та життя його перших ченців дуже високо оцінював видатний український історик і державний діяч Михайло Грушевський. Він називав «Патерик» «золотою книгою українського письменного люду». У ній і міститься оповідь про Агапіта Печерського.

Невідомо, коли народився майбутній цілитель, але прийшов він до монастиря на схилі літ і мав постриг від першого печерського ігумена Антонія. Нове ім'я — Агапіт — у перекладі з грецької означає «божественна любов». Це — почуття милосердя до знедолених, хворих та калік. За неабиякі здібності допомагати людям позбуватися недуг «прозван бысть лечець», сказано у «Патерику Києво-Печерському».

Зціляв Агапіт молитвою і зіллями. Був на той час дуже освіченою людиною, читав твори Гіппократа і Галена грецькою мовою. Один із перших іконографічних портретів Агапіта, надрукований у «Патерику» 1661 року, зробив гравер Києво-Печерської лаври Ілля. Збереглися також зображення лікаря в монументальних розписах лаврських храмів. А наприкінці минулого століття судмедексперт Семен Нікітін створив скульптурний портрет Агапіта, а також встановив, що зріст святого був 166 см, а помер він у віці 60 років.

Як пише літописець, за свою працю цілитель ніколи не брав платні, йшов до хворих ченців сам, якесь внутрішнє чуття йому підказувало, де потрібна допомога. Агапіт слугував недужим, піднімав і укладав, виносив на руках, повсякчас молячи Бога про спасіння і даючи трави, які варив собі як їжу. Люди, почувши про дар зцілення преподобного, приходили до нього і покидали Печерську обитель здоровими. Над труною Агапіта в печерах висить ікона з написом «Прп. Агапіт — врач безмездний, тобто безкорисливий. Бо він був лікар Божою милістю, засновник медичної допомоги у Київській Русі».

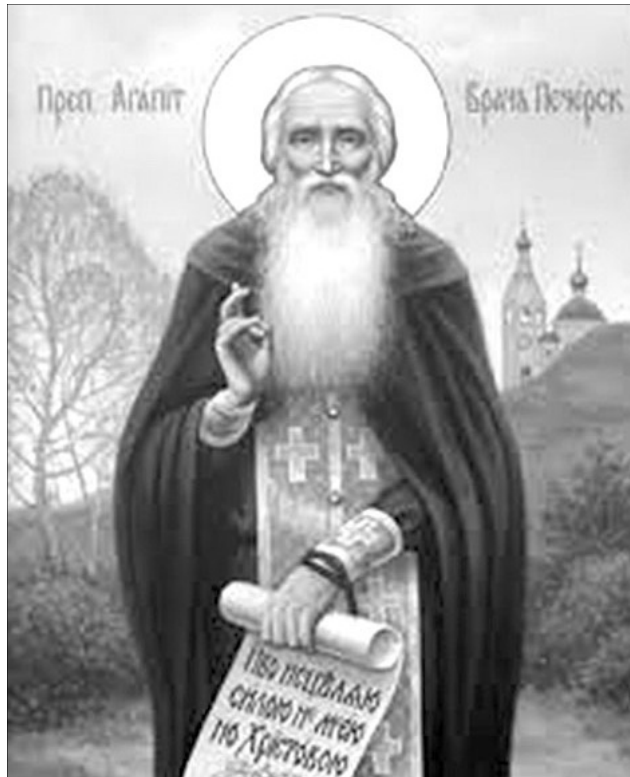
Оповідання про преподобного Агапіта у «Патерику» має цікавий сюжет. Одночасно із ченцем-цілителем у Києві практикував лікар-вірменин, який називав себе провидцем. Поглянувши на хворого, він одразу називав час і місце його смерті, що зазвичай збувалося. Одного разу привели до Агапіта молодого чоловіка, якому вірменин присудив смерть за вісім днів. Але монах вилікував приреченого своїм цілющим зіллям.

Юнак виявився першим боярином великого князя Всеволода Ярославовича. Тож врятувавши його, Агапіт зажив честі у князівському дворі, але разом з тим отримав найзапеклішого ворога-конкурента. Якось лікар-іновірець намовив своїх прихильників дати смертисницю отруту Агапіту, але блаженний, випивши зілля, залишився здоровим, бо Господь сказав: «Коли щось смертоносне вип'ють, не зашкодить їм...»

ВРЯТУВАВ ВІД СМЕРТІ ВОЛОДИМИРА МОНОМАХА

Великий князь захворів у Чернігові і лікувався у того самого лікаря-вірменина, але недуга не минала. Прислали за Агапітом, аби той навідав князя і дав йому свої ліки. Проте печерський монах відмовився, кажучи, що як став ченцем, то ніколи не виходив за межі монастиря, хіба за травами. Як описує цю ситуацію Житіє святого, Агапіт зі смиренням відповів ігумену: «Якщо до князя в такому ділі піду, то й до всіх піду. Прошу тебе, отче, не вели мені за монастирські ворота виходити — через славу людську. Від неї ж обіцяв я перед Богом до останнього подиху втікати».

Агапіт обмежився тим, що дав посланцеві зілля й слово щиро молитися за одужання Володимира Мономаха. І незабаром князь сам прибув у монастир, аби подякувати лікарю, сказати, що до нього повернулися сили. Агапіт і цього разу

Перед іконою святого хворі моляться – і відчують полегшення.

За свою працю цілитель ніколи не брав платні, йшов до хворих ченців сам, якесь внутрішнє чуття йому підказувало, де потрібна допомога.

сховався, щоб не піддаватися спокусі слави. Через деякий час Володимир Мономах знову прислав своїх бояр, аби передати золото — плату за допомогу.

Ось як про це згадується у Житті святого: «Блаженний же мовив: «О дитино, я ніколи ні від кого нічого не брав, бо ніколи не зцілював силою своєю, але Христовою». Боярин переконав ченця не відмовлятися від дарунка: «Той, хто послав мене, знає, отче, що ти не потребуєш нічого, але прошу задля утішення сина твого, якому Бог через тебе здоров'я дарував, приймай це і віддай убогим». Після цих слів Агапіт прийняв пакунок із золотом, але викинув його з монастиря, щоб нужденні могли знайти і скористатися».

Одного разу захворів і сам старець, тож лікар-вірменин навідав його і почав передікати: «Маєш померти через три дні, а якщо мої слова не справдяться, то обіцяю служити Богові у чернецтві». Але після цієї розмови блаженний Агапіт прожив ще три місяці, а у червні приблизно 1095 року помер. І вірменин, переконавшись у правоті старця, навернувся у православ'я і служив ченцем у Печерському монастирі.

Агапіт же був канонізований православною церквою як преподобний. Його мощі вже 9 століть лежать у Ближніх печерах Києво-Печерської лаври, і люди йдуть до святого зі щирою вірою й сподіваннями на допомогу. І отримують її «по вірі своїй».

Про Агапіта Печерського і сьогодні пишуть книги, дехто створює свої «вчення» про природу його божественної цілительської сили. Зокрема, оголошують у лютому «святий тиждень преподобного Агапіта». Прихильники цієї теорії приносять із собою у печери посудини з водою, щоб вона «зарядилася», і шепочуть молитву в очікуванні сходження Святого Духа на мощі преподобного. У Києво-Печерській лаврі застерігають від таких лже-вчень.

Тіло Агапіта Печерського залишилося нетлінним, що свідчить про його велику віру і святість. І потік людей, які йдуть до преподобного з істинною вірою, не зменшується ніколи. Під опікою блаженного Агапіта знаходяться лікарі. У дні Великої посту до святого особливо ревно моляться всі, хто потребує зцілення душі і тіла.

● БАТЬКІВСЬКИЙ ВСЕОБУЧ

Фото rastut-goda.org

Безсонні ночі біля колиски — це нормально

Пітер Флемінг, професор педіатрії з університету Брістоля (Англія), стверджує, що немовлята, котрі часто прокидаються, є неспокійними, зазвичай згодом мають вищий рівень інтелекту та вирізняються кращим фізичним здоров'ям

Оксана КРАВЧЕНКО

Мозок малюка розвинений лише на 25% у порівнянні з вашим. Дитина не може контролювати свої емоції та потребує постійних догляду й уваги. Вчені доводять: чим більше ласки й тепла сонна дитина отримує від батьків уночі, тим зрілішою психологічно вона виростає. Від цього залежить здатність людини співпереживати, співчувати.

У дорослих цикл сну, як правило, має 90-хвилинну тривалість. Спочатку — «швидкий» сон, потім занурюється у «глибокий», через півгодини — знову «швидкий». У новонароджених цей цикл — 60-хвилинний. Тому якщо вони частіше прокидаються — це абсолютно нормально.

Батьки, які хочуть «навчити» дитину вночі не плакати, мають зрозуміти, що для неї істерика — надзвичайний стрес. Щоб заспокоїтися, немовляті потрібно побачити маму та відчуття її подих. Якщо вона не приходиться, симпатична нервова система дає сигнал: «Небезпека!» Мозок сприймає це так: «Потрібно почати кричати голосніше. Якщо ні до кого не докричусь — помру». Тому деякі малюки плачуть так, що аж синіють.

Пітер Флемінг вважає, що діти не повинні спати окремо від батьків, а особливо

— у другій кімнаті. «Я багато часу провів в Африці й інших країнах, де вважається нормою носити на собі своїх чад. Вони постійно знаходяться з мамою, у будь-який час під рукою завжди тепле молоко. І це — найкращий

Пітер Флемінг вважає, що діти не повинні спати окремо від батьків, а особливо — у другій кімнаті.

спосіб виховання, можливість запобігти синдрому несподіваної дитячої смерті, що найчастіше трапляється з тими немовлятами, які ізольовані від своїх батьків.

«Можливо, ці слова стануть для вас певним розчаруванням, але для дітей природно день за днем, ніч за нічю випробовувати дорослих на витривалість. Малюки налаштовані на те, що всі їхні потреби мама або хтось із родичів відразу задовольняють. Отже, потрібно бути поруч. І це — найменше, що ми можемо для них зробити, якщо хочемо виховати розумних, добрих, організованих і відповідальних нащадків», — підсумовує вчений.

Магнітні бурі у квітні

У ці дні здоров'я метеочутливих людей та осіб із захворюваннями серцево-судинної системи може різко погіршуватися

Незначна активність: 7, 12, 16.
Середні коливання: 1, 20, 23, 24.
Сильний вплив: 18.

Велика сторінка для Пані

«Не тримайте зла на тих, хто завдав вам болю. Тримайте дистанцію...»

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Вже бризки сонця золотого зі сну збудили все живе...»

Спонукає до творчості ця пора і нас. Тим, хто любить вишивати, пропонуємо весняний сюжет, яким можна оздобити диванну подушку, картинку або ж комплект – і хай у вашій оселі панує атмосфера тепла, любові й затишку

Фото bluebelle-gallery.ru

● ТАК ПРОСТО!

А вам личитиме коротка стрижка?

Чи не в кожній з нас іноді виникає бажання змінити імідж: стиль одягу, аксесуари, зачіску... На останнє, мабуть, найскладніше наважитися, адже обрізати довгі локони легко, а що робити, якщо стрижка не пасуватиме? Тут народна мудрість «Сім разів відміряй, а раз відріж» ой яка доречна, бо ж чекати, поки відросте волосся, доведеться дуже довго

Раз і назавжди позбавив жінок подібних сумнівів відомий британський стиліст і засновник однійменної марки засобів догляду за волоссям Джон Фріда (John Frieda) — він придумав, як наперед визначити, чи варто робити коротку стрижку, щоб потім не шкодувати про свій вибір. У світі моди цей простий спосіб називають «правилом п'яти з половиною сантиметрів». А щоб скористатися ним, знадобляться лише лінійка й олівець.

Аби зрозуміти, чи пасуватиме вам коротка стрижка, дійте за алгоритмом:

1. Розташуйте олівець горизонтально під підборіддям, а лінійку

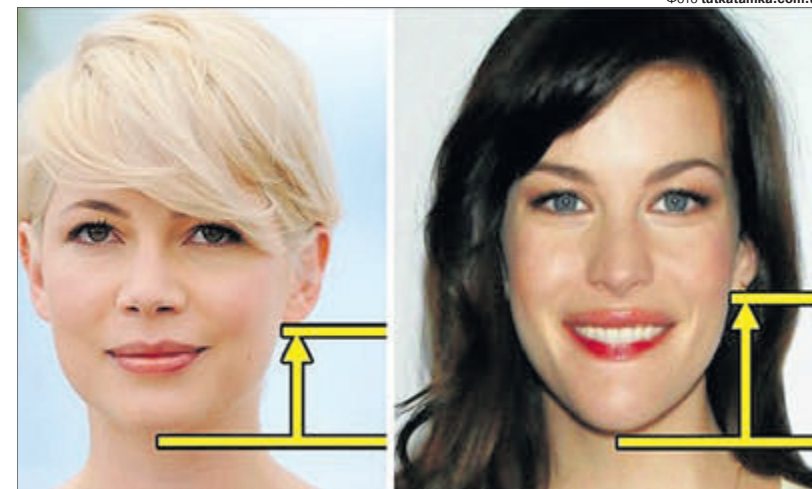

Фото tutkatamka.com.ua

— перпендикулярно до олівця, щоб вона утворила прямий кут.

2. Виміряйте відстань від мочки вуха до точки перетину олівця й лінійки. Якщо результат менший за 5,5 см, можете сміливо робити коротку зачіску, якщо ж більший — краще від такої затії відмовитися.

Наочний приклад — Мішель Уїльямс і Лів Тайлер. Мішель дуже

личить стрижка, а Лів має приголомшливий вигляд із довгими локонами. На думку Джона Фріди, «уся справа в кутах».

Стилісти запевняють, що цей метод — надійний і точний. Тож, якщо ви марите новою зачіскою, але не можете відважитися — діставайте лінійку з олівцем. Або ж забудьте на все і робіть так, як хочеться ☺

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Книги люблять, коли їх не тільки читають, а й доглядають

Пил на них не лише руйнує сторінки, а й шкодить здоров'ю людей, запевняють лікарі. У схильних до алергії вже в найближчі двадцять хвилин можуть виникнути перші симптоми. Тож необхідно регулярно прибирати

Як правильно це робити, щоб не пошкодити видання?

- 1. Книжки на відкритих полицях треба пилососити раз на тиждень: уздовж корінців — зверху донизу, а пил зі сторінок можна струсити пензлем.
- 2. Якщо обкладинка потмяніла, варто протерти її ватним диском із нашатирем. Будьте певні: фарба не постраждає.
- 3. Раз на півроку робіть генеральне прибирання. Для цього слід зняти видання з полиць і очистити з усіх боків від пилу пензлем.
- 4. Не протирайте книги вологими ганчірками.
- 5. Якщо тримаєте домашню бібліотеку за склом, треба частіше провітрювати такі полиці. Принаймні раз на два тижні варто відчиняти дверцята і давати книгам «подихати».

Найкраще прибирання для книг

Фото publish-ukra.kiev.ua

— це їх читання та гортання, адже всередині також збирається пил. Та слід пам'ятати, що не можна закладати олівці та інші предмети, а також згортати сторінку навпіл чи загинати кутики. Якщо випав листок, потрібно його акуратно вкласти на місце, змастивши відірваний край клеєм. Потім книгу помістити під будь-який вантаж і залишити на кілька годин.
Розірвану сторінку можна склеїти

вузькою смужкою тонкого прозорого паперу.
Щоб вивести свіжу жирну пляму, потрібно покласти цигарковий папір («промокашку» чи паперовий рушник) і попросувати. Сторінка має очиститися. Якщо забруднення застаріле, то слід присипати його сухою крейдою або зубним порошком, прикрити білим папером і пройти теплою праскою.

● БУДЬ СТИЛЬНОЮ!

«Хто від шпильки до булавки, хто від туфельок до шляпки — елегантність сама?..»

Відомо, що ділові жінки здебільшого надають перевагу у виборі вбрання досконалій і завжди актуальній класиці. І не дивно, адже це ідеальний варіант, який допоможе створити стильний образ

Фото krasotka.ua

Фахівці стверджують, що у 2019–2020 роках цей напрям не зазнає особливих змін. Залишаються популярними ті ж канонічні фасони та моделі одягу, взуття й аксесуарів. Змінились лише трендові кольори, принти, а також з'явилися нові поєднання. Тож якими основоположними речами жінкам варто доповнити свій гардероб?

КОСТЮМ

Модна «двійка» з піджака і спідниці або штанів — головний компонент базового ділового гардеробу. Жінкам після 30 літ пасуватимуть мінімалістичні приталені моделі популярних яскравих відтінків. Спеціалісти радять приміряти червоні, коралові, помаранчеві, пісочні, ніжно-блакитні костюми або ж додати ці кольори у вигляді акцентів — взуття чи аксесуарів.

БЛУЗИ

Класичні блузи й сорочки також незамінні у вашому гардеробі. В моді і трикотажні моделі, й атласні та шовкові. Кольорова палітра актуальна така ж, як і для костюмів. Крім того, варто приглянутися до стильних сорочок і блуз із квітковим чи абстрактним узором.

СУКНЯ

Без неї не обходиться жодна жінка. Тут фахівці радять вибирати моделі, які пасують вашому типу

фігури. Головна умова для леді 30+, як і в діловому стилі загалом, — це довжина плаття не вище коліна.

ВЗУТТЯ

Йому слід приділити окрему увагу, варто зупинитися на максимально лаконічних моделях: туфлі-човники, закриті туфлі на стійких підборах, ботильйони, напівчобітки чи класичні чоботи.

АКСЕСУАРИ

Будь-який образ, навіть у діловому стилі, буде незавершеним, якщо не додати аксесуарів. Зверніть увагу на цікаві хусточки з принтом, елегантні капелюшки, брошки, поясці. Моделі сумок і клатчів — ефектні, але лаконічні. Те саме стосується ювелірних прикрас. Ідеально пасуватимуть комплекти з перлинами у стилі Коко Шанель.

● НА ЗАМІТКУ

Оцет поверне свіжість і красу вашим речам

Його можна знайти на кожній кухні. Але не всі знають, що він може допомогти у прибиранні й дезінфекції, а також пранні, замінивши цілий арсенал мийних засобів

Усуне запах плісняви. Якщо після довготривалого зберігання ваша білизна неприємно пахне, залишіть її на 60 хвилин у воді з оцтом (півлітра оцту на літр води). Ця нескладна процедура поверне свіжість речам.

Забруднення, які важко виводяться. Перш ніж прати білизну, зробіть так: змішайте 4 склянки води, 2 столові ложки рідкого мийного засобу і 5 столових ложок оцту. Намочіть плями цією сумішшю і залиште на деякий час. Потім виперіть білизну.

Збереже делікатні речі у хорошому стані. Зокрема, вовняний одяг. Перед пранням залишіть його на 30 хвилин у воді з оцтом у співвідношенні 2:1.

Білизна не линятиме. Щоб зберегти яскравий колір речей,

при кожному пранні додавайте склянку оцту.

Виведе плями від поту. Для цього перед пранням намочіть проблемні місця таким розчином: 250 мл теплої води і склянка оцту.

Додасть м'якості. Оцет може замінити ополіскувач із магазину. Достатньо влити склянку його у відповідне відділення пральної машини перед пранням.

Допоможе впоратися і з брудною білизною. Для цього замочіть на ніч її в гарячій воді з оцтом (1:5).

Легендарна Шерон Стоун: «Так, я старію, але насолоджуюсь цим процесом»

Читанка для всіх

МераУКРАЇНБОТ Ірина Герашенко: «Я оберігаю своє приватне життя»

Номер вже у продажу. Запитуйте у ваших листівницях, чи краще вилітати додому!

Читайте у березневому випуску нашого місячника «ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ»

МераУКРАЇНБОТ Ірина Герашенко: «Я оберігаю своє приватне життя»

Картопля смачна і рожева, і фіолетова. Але як правильно її посадити?

Хто повинен платити за встановлення індивідуального газового лічильника?

Передплатний індекс місячника «Читанка для всіх»: 60780.

● СІМ «Я»

Політика по-дитячому

«Мамо, уявляєш: у нас майже весь клас за одного кандидата в Президенти, тільки двоє — за інших! Як таке може бути? Мамо, а як знати, за кого голосувати!?» — повідомляючи про юний електорат, моя донька дуже збуджена.

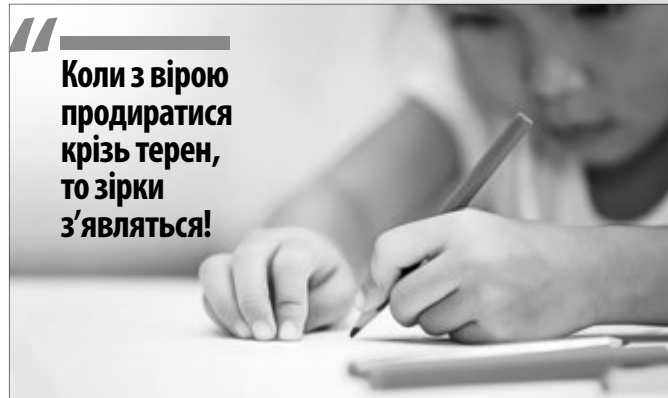
«Ну, що з тебе виросте? Може, депутатом будеш чи Президентом?» — «Депутатом не хосю!» — 2-річний син, як може, реагує на жартівливе запитання діда

Оксана
КОВАЛЕНКО,
мама

Моя родина — не виняток: у повсякденний час «політичних» розмов у нас вистачає, а в передвибірчий — тим паче. Певна річ, діти й собі втягуються у ту круговерть. Старшим хочеться висловитися і поди-

відповідь. «Що вони таке кажуть, тату?» — вимагає пояснень донька, зацікавившись повідомленням по телевізору. Це перші паростки усвідомлення себе як представника набагато більшої спільноти, аніж сім'я, — нації. Обрубувати їх — зло. Нехай питання з дитячих уст звучать дуже наївно — на них мусимо реагувати толерантно (з увагою і виваженою

Коли з вірою
продиратися
крізь терен,
то зірки
з'являться!

витися на реакцію дорослих: таким чином, як у дзеркалі, оцінюють своє відображення у колі найближчих. Оцінюють, щоби з часом більш чи менш сміливо або ж геть невпевнено висловлюватися у колі малознайомих...

Я переконана, що не можна кидати «малим політологам» фрази на кшталт «Та що ти там тямаш!»», «Знай своє місце!», «Не лізь у дорослі розмови». Такі слова принижують людську гідність, невід'ємну рису особи будь-якого віку. Який висновок робить дитина, чуючи такі слова? Вона якась не така, як інші, якась гірша... Їй образливо. Хтось у майбутньому старатиметься тримати свою думку при собі, хтось засвоїть правило: «Дорослі можуть казати дітям дуже образливі речі, тільки тому що вони — дорослі».

У цій темі є ще один важливий нюанс — інтерес до громадського життя. Інтерес, із якого проростає патріотизм, відповідальність. «Навіщо Вам ті новини щодня?» — колись запитав старший син, навмисно провокуючи нас, батьків, на емоційну

відповіддю). Мусимо, щоб у майбутній дорослості наші сини і доньки не скидалися, даруйте, на амєб з їхніми примітивними потребами, коли достатньо тепла і «споживчого коштика». Однак у розмовах на такі теми не потрібні гори деталей і вселенської гіркоти через нездійснені мрії і необлаштований побут. Це зайве й шкідливе розхитування дитячого світу з його емоційністю і безпосередністю. Наша мета — відповісти на запитання дитини так, щоби вона отримала інформацію та далі почувалася спокійно і захищено, а при можливості — гордо за своїх героїчних предків і сучасників. Із віком нові знання лягатимуть на поволі закладений фундамент любові до рідного краю і держави. Нове будуватиметься явно не на злобі й розпачі, а, як мінімум, на впевненості, що коли з вірою продиратися крізь терен (не висаджуючи по дорозі свій), то зірки з'являться!

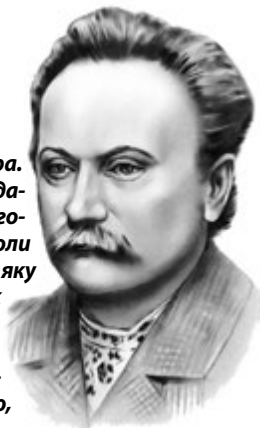
Маєте свої міркування про цю чи дотичні теми — пишть: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

● СвіЧАДО

Коли ще звірі говорили...

Оксана КОВАЛЕНКО

Про Івана Франка (1856–1916) ми звикли чути як про «вічного революціонера» і Каменяря. Та він ще й був татом чотирьох дітей. Андрійко, Тарас, Петрик та Анна дуже любили обісідати його і слухати найцікавіші у світі оповідки. Хто б ще так розповів про часи, коли звірі говорили? Хто б ще навчив їх по-особливому сприймати світ природи? Найменшенька Анна, коли виростала, писала: «У нас, немов у звірячій клітці, постійно перебували або голодна кицька, яку тато знайшов дощового вечора й приніс нагодувати, або цуценя чи пташеня». Письменник дуже опікувався дітьми, бо ж сам був рано позбавлений батьківської ласки: коли мав 9, помер його тато, у 15-річному віці лишився і без мами. Добре, що знайшов близьку людину в особі вітчима. Вчитися малий Франко любив та ще й виявляв феноменальні здібності: міг, раз прослухавши урок, дослівно переповісти інформацію. Згодом він активно займався самоосвітою, опановував європейські мови. Не дивно, що казки почав писати, коли став батьком

БАЙКА ПРО БАЙКУ

— А знаєте ви, що то байка?
— Знаємо, знаємо! То щось таке, що не є правда.
— Ова! А хто ж то сказав вам се?
— Ми самі так думаємо.
— Ну, то подумайте ліпше. Хіба ж се не правда, що вовк їсть барана, лис — курей, сови — пташок?
— Та се правда. Але ж ти оповідав нам, що лисичка копала поле і їла паланиці з медом, що вовк їхав на ослі в село, бажаючи бути війтом, що крук ніс у дзюбі голівню і розложив огонь, і всякі такі нісенітниці. Се вже не може бути.

— А коли не може бути, то пощо ж ви слухали?
— Пощо слухали? Бо цікаво.
— Що ж тут цікавого? Як може неправда бути цікава?
— Власне, неправда найцікавіша! Се так смішно подумати, що вовк хоче стати війтом, що лис сидить у бочці з фарбою, що кіт говорить побожні вірші...

— А якби я почав оповідати вам, що вовк літає в повітрі, лис плаває в воді, кіт живе в норі під землею, то як думаєте, се була би правда чи неправда?

— Авжеж, неправда.
— А було би цікаво?
— Зовсім ні.
— Значить, не кожда неправда цікава?

— Та так, не кожда.
— Ну подумайте ж тепер, котра неправда цікава?

Діти задумалися. Їх маленькі голівки працювали, оченята блищали, але думки не клеїлися до купи.

— Візьміть для легшого зрозуміння два рисунки. Ось на одному нарисую барана із шістьма ногами. Як гадаєте, правдивий се баран?

— Та ні.
— А смішний?
— Також ні.
— Так. Се баран-каліка, а вид каліцтва збуджує в нас жаль, а не сміх. А тепер гляньте на отсей рисунок: осел грає на фортеп'яні. Правда се?

— Та ні.
— А смішно?
— Навіть дуже смішно.
— Що ж тут таке смішне?
— Те, що осел узявся не до свого діла, робить щось таке, що можуть робити тільки люди.

— Чи всі люди?
— Навіть не всі люди. Ті, що вмють грати, можуть братися до сього, а ті, що не вмють...

Фото knygy.com.ua.

— Таких, здається, якимось називають?

— Еге, їх так і називають ослами.
— От і бачите! І ми дійшли до кореня! Значить, є осли й між людьми?

— Авжеж, є.
— Значить, коли я нарисую осла при фортеп'яні, то се не буде конче така цілковита неправда! Ну, а як думаєте, є межі людьми й інші звірячі натюри: хижі вовки, хитрі лиси, добродушні слони, зрадливі круки, напасливі сови?

— Кажуть, що є й такі.
— От і бачите! Значить, говорячи про звірів, я не говорив цілковиту неправду. Певно, що дійсний кіт не говорив побожних віршів, але чи один же то облесний чоловік говорить такі слова, дигаючи на людську згубу!

Дійсний осел не засяде грати на фортеп'яні, але кілька ж то двоногих ослів брязкає на фортеп'янах і інших струментах і загалом роблять такі роботи, котрих не вмють, до котрих би не повинні братися! Значить, дітоньки любі, не тим цікава байка, що говорить неправду, а тим, що під лушиною тої неправди криє звичайно велику правду. Говорячи ніби про звірів, вона одною бровою підморгує на людей, немов дає їм знати:

— Та чого ви, братчики, смієтеся? Адже се не про бідних баранів, вовків та ослів мова, а про вас самих із вашою глупотою, з вашим лінивством, з вашою захланністю, з усіми вашими звірячими примхами та забагами. Адже ж я навмисне даю їм ваші рухи, ваші думки,

ваші слова, щоб ви якнайкраще зрозуміли — не їх, а себе самих!

— Ну, се, мабуть, не зовсім так, як ти кажеш, — мовив до мене один старшенький хлопчик. — Якби так було, то треба би оповідати байки самим старшим людям, нехай би з них пізнавали свої хиби. А у дітей таких хиб, звичайно, ще нема, то пощо їм того? А тим часом старшим людям байок не оповідають, і вони їх навіть не люблять слухати, тільки власне діти. Для дітей мусить у них бути цікаве щось інше.

Правда, як розумно говорив той хлопчик? Він думав і привик уже в'язати одну думку з другою.

— А як думаєте, любі мої, — мовив я на те, — чи маленьким дітям можна давати їсти твердий хліб, волову печеню, капусту?

— Ні. Вони би від того занедужали. Їм дають кашку на молоці.

— От і бачите! Гола, повна правда життя — то тяжка страва. Старші можуть заживати її, вона для них смачна і здорова. Але дітям не можна давати її так, як старшим, треба приготувувати її в ріденькій стані, в образках, у байках. І вони так приймають її. А при тім ще одно. Вони люблять звірів, чують себе близькими до них, розмовляють з ними і розуміють їх: от тим-то й оповідання про звірів їм такі цікаві, особливо, коли ті звірі в байці ще починають говорити, думати і поводитися, як люди. Колись, як іще всі люди були прості, невчені, з дитячим розумом, усі вони любувалися байками так, як тепер любуються діти.

— А я найліпше люблю байки через те, що мої мама оповідають їх так гарно, так рівно-рівно, такою добірною мовою, — мовила дівчинка-школярка.

— Так, дітоньки! Се велика правда. Оті простенькі сільські байки, як дрібні, тонкі корінчики, вкорінюють у нашій душі любов до рідного слова, його краси, простоти і чарівної милозвучності. Тисячі речей у житті забудете, а тих хвиль, коли вам люба мама чи бабуся оповідала байки, не забудете до смерті.

— А кажуть, є такі пани, що хотіли би відібрати нам нашу мову, заборонити нам думати і говорити по-своєму. Чи то може бути правда?

— Правда, дітоньки. Є такі люди, що їх коле в очі те, що ми є на світі, раді би, щоб нас не було, і добирають усяких способів, аби скасувати нас. Але вони все пригадують мені ту синицю, що збиралася спалити море...

kazkar.info, linguistika.com.ua

● ЗНАЙ НАШИХ!

Один із улюблених сюжетів художниці — яблуневий цвіт та квіти.

Вітражі Ольги Карпінської пройняли навіть працівників знаменитої компанії «Ролс ройс»

Українська майстриня опанувала дивовижну техніку розпису на склі

У Домі української культури в Житомирі у лютому відкрилася перша персональна виставка майстрині народної творчості Ольги Карпінської «Емоції на склі». Як зізнається художниця, працювати над експозицією розпочала наприкінці листопада минулого року. На вулиці уже був мороз та холод, а у неї в майстерні якраз бував яблуневий цвіт. Виставка присвячена весні, новим почуттям, новим враженням

Кость ГАРБАРЧУК

СОНЯЧНЕ ПРОМІННЯ ЗМІНЮЄ ЗОБРАЖЕННЯ

Пані Ольга родом із Житомира. Розповідає, що у неї немає спеціальної художньої освіти. Але все своє життя, скільки себе пам'ятає, вона щось малювала. Живописом на склі зацікавилася й почала ним займатися 9 літ тому, коли перебувала у декретній відпустці.

— Усьому навчалася сама, — пригадує жінка, — спершу наполегливо шукала та вивчала інформацію. Техніка вітражного живопису насправді дуже проста, але мене зацікавила. На скло наноситься контур, а потім заливається фарбою. Щоб виходило яскраво й неповторно, довелося дуже багато попрацювати, поки виробила власний стиль. У роботі використовую звичайне скло та професійні вітражні фарби. Майстриня розповідає, що створює

вітражі в інтер'єрах, також розписує декоративні елементи: вази й картини. У її доробку — ціла серія натюрмортів та картини для дітей із зображенням звірят та героїв улюблених казок.

Ольга Карпінська — автор понад 300 робіт, у яких представлена українська тематика: поєднання народних мотивів із традиційною поліською вишивкою, яскраві декоративні соняшники.

Особливість живопису на склі у тому, що сонячні промені, котрі потрапляють на полотно, доповнюють його. Вітражі упродовж дня постійно змінюються й завдяки світлу стають щоразу іншими.

Особливість живопису на склі у тому, що сонячні промені, котрі потрапляють на картину, доповнюють її.

— Один із найулюбленіших сюжетів моєї творчості — гілка з яблуневим цвітом, — зізнається художниця. — Уявіть собі, як тендітні пелюстки розлітаються, а вітер їх лагідно цілує і вони кружляють у повітряному танці. Я дуже люблю цей мотив, він несе в собі свіжість та ніжність. Це навіть моя персональна фішка, мій почерк, або, як кажуть мистецтвознавці, — творче обличчя.

ПОПИТ НА КАРТИНИ Є, ЯКЩО ВОНИ СПРАВДІ ЦІКАВІ ТА ОРІГІНАЛЬНІ

Ольга Карпінська проводить у Житомирі майстер-класи й тішиться тим, що у неї вже з'явилося чимало нових талановитих учнів, які залюбки опановують техніку вітражного живопису на склі. Художниця переконана: у цього делікатного та крихкого виду мистецтва в Україні — велика перспектива.

За словами пані Ольги, нині є попит на предмети мистецтва. У неї були замовлення з Німеччини та США. А одна робота на українську тематику прикрашає представництво британської машинобудівної компанії «Ролс ройс».

— Запитую у мисткині, чи можна нині прожити на гонорари від проданих робіт і які були найбільші замовлення?

— На сьогодні потрібно мати талант продавати, а не малювати. А я, на превеликий жаль, такими здібностями не наділена. Хоча на виручку за картини уже могла б прожити. Річ у тім, що в Україні є художники, котрі володіють технікою вітражного розпису, але справді цікавих та оригінальних зовсім мало, — пояснює вона. — А найбільше замовлення, над яким працювала 4 місяці, — розписувала 11 квадратних метрів інтер'єру у ресторані «Стейкхаус», що в селі Березівка біля Житомира. Мою творчість також можна побачити у холі восьмого пологового відділення обласного перинатального центру — великі склопаке-ти.

● СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Фото svetlovodsk.com.ua

Першими порадниками і критиками робіт майстрині є її діти. Реставратор повністю довіряє їхньому смаку.

Лялька-скринька збереже коштовності і принесе гроші

Реставрація іграшок стала для жительки Світловодська, що на Кіровоградщині, Вікторії Бакуті хобі, яке згодом перетворилося на прибуткове заняття

Інна ПІЛЮК

Повертати старим лялькам нове життя Вікторія почала чотири роки тому, коли була у декретній відпустці.

— Якось вирішила змайструвати ляльку-скриньку зі старої, але ще добротної іграшки. Технологію підглянула в інтернеті, а вже дизайн придумала сама. Подарувала цей виріб свекрусі. А другий у мене придбала подруга. Так і пішло, — розповідає про своє захоплення майстриня.

Ляльки у жінки не прості, а із секретом: під ошатним вбранням схована невеличка скринька, куди можна покласти прикраси, біжутерію, гроші, цукерки... Для цього використовує пластикові відерця, харчові контейнери, навіть шматки поліпропіленових труб.

За порівняно простою роботою насправді ховається складний процес, який займає від кількох годин до тижня. Все залежить від натхнення і трудомісткості задуму. Щоб лялька була і гарною, і довговічною, треба знати, які матеріали та який клей використовувати. Окремий пункт — оздоблення виробу.

— Буває, піду в магазин по гудзики, а там побачу гарну тканину, і в мене вже в уяві виник образ. Купую тоді все і творю, — каже майстриня.

Додає, що дуже любить працювати зі старими іграшками, повертати їх до життя:

— Колись із Львівської області мені надіслали дуже стару ляльку, навіть не знаю, скільки їй років було. Я її відреставрувала і зробила дуже гарною. Із Миколаївщини передали порцелянову, але з відбитими ногами. То з неї теж вийшла красуня-скринька.

За кілька років жінка змайструвала вже більше сотні таких сувенірів. Багато з них замовляють з-за кордону. Це прекрасний подарунок, до того ж ляльки-пари часто вручають молодятам.

Окрім скриньок, Вікторія виготовляє також ляльки-мотанки та в'язані лялечки. Каже, всі вони — обереги, у них вкладає сакральний зміст і душу:

— У кожній іграшці — часточка мого тепла і доброти. Коли роблю ляльку, я відпочиваю, адже маю господарство, город. Для мене це справа для душі, яка приносить радість та ще й прибуток. Я до своїх витворів ставлюся як мама до своєї малечі. Іду купувати своїм дітям одяг, то беру і тканину для ляльок.

За матеріалами pravda-kr.com.ua

ТЕЛЕПРОГРАМА

Кінозал

1 — 7 квітня

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ICTV, НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, К-1, 2+2, ZIK

● НЕБАЙДУЖІ СЕРЦЯ

Кенієць, який віддає зарплату бідним учням, став найкращим педагогом світу

36-річний Пітер Табічі (на фото) з Кенії щомісяця виділяє до 80% свого заробітку на підручники і форму найбіднішим школярам

Василь КІТ

Премія найкращому вчителю планети — Global Teacher Prize — присуджується щороку і становить мільйон доларів. Цьогоріч переможця обрали з понад десяти тисяч кандидатів, які представляли 179 країн.

У школі, де викладає фізику і математику Пітер Табічі, відчувається значна нестача педагогів та підручників. Класи тут — по 70–80 учнів. Багато хлопчиків та дівчаток щоранку йдуть до школи пішки по шість і більше кілометрів. Табічі відвідує сім'ї, діти з яких рідко з'являються на заняттях, і переконує батьків, котрі збираються віддати своїх неповнолітніх дочок заміж, дозволити їм закінчити навчання.

«Гроші — це не все», — каже Пітер. Він сподівається прищепити дітям любов до науки. Цікаво, що викладач

Фото theguardian.com.

Табічі відвідує сім'ї, діти з яких рідко з'являються на заняттях, і переконує батьків, котрі збираються віддати своїх неповнолітніх дочок заміж, дозволити їм закінчити навчання.

фізики є... монахом. Незважаючи на перепони, його учні працюють над дослідницькими проектами, а кілька вихованців ченця навіть претендують

на перемогу в національних конкурсах та змаганнях.

Тепер із мільйоном доларів зробити це буде легше.

ПОНЕДІЛОК, 1 КВІТНЯ

1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:30 «Одруження наосліп» 11:25, 12:20 «Міняю жінку» 13:30 «Сімейні мелодрами» 14:30 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Моє чуже життя» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:15, 21:45, 22:15 Т/с «Кухня» 22:45 «Гроші 2019»	Костіциним 16+ 10:00 Х/ф «СЕРЦЕДІК» 12:35 Х/ф «МІЖ НЕБОМ І ЗЕМЛЕЮ» 14:30 Хата на тата 12+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+ 20:00, 20:55 Т/с «Як довго я тебе чекала» 22:50, 23:55 Т/с «Подвійне життя»	18.45, 20.50 Битва цивілізацій 22.35 Невідомо Південна Америка 23.20 Шпигунство та змови 00.10 Містична Україна 01.45 Телеформат
ІНТЕР 05.25, 22.10 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20, 18.00, 19.00, 02.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 11.10, 12.25 Х/ф «ПОГРАБУВАННЯ» (16+) 12.00 Новини 14.00 Х/ф «КОРСИКАНЕЦЬ» 15.50 «Чекай на мене. Україна» 20.00, 04.10 «Подорож» 21.00 «Речдок. Особливий випадок. Чуже багатство» 23.55 Т/с «Рідкісна група крові» (16+) 02.45 «Орел і Решка. Шопінг» 04.55 «Тор Шоп»	ICTV 05:00 Т/с «Відліл 44» 05:15 Скарб нації 05:25 Еврика! 05:40 Служба розшуку дітей 06:25 Громадянська оборона 07:20, 08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти 09:15, 19:20 Надзвичайні новини 10:10 Антисомбі. Дайджест 11:05 Секретний фронт. Дайджест 11:55, 13:20 Х/ф «ЗЕЛЕНИЙ ШЕРШЕНЬ» 14:40, 16:20 Х/ф «СКАЙЛАЙН» 16:50 Х/ф «СКАЙЛАЙН 2» 20:15 Багач-Бідняк 2 21:20 Т/с «Пес» 22:25 Свобода слова 23:55 Х/ф «АМУЛЕТ ЗЕМЛЕМОР'Я»	К-1 06:30 «ТОР SHOP» 07:45 М/с «Гарфілд Шоу» 08:10 «Ух ти show» 08:50 Т/с «Мисливці за реліквіями» 10:35 Х/ф «СТАТУС: ОНОВЛЕНИЙ» 12:20 «Бедняков+1» 13:10 «Вірю не Вірю» 15:00 «Орел і Решка. Шопінг» 15:50 «Орел і Решка. Морський сезон» 16:50, 22:00 «Орел і Решка. Перезавантаження-3» 17:50 Т/с «Доктор Хаус» 23:00 Х/ф «ДІТРОДНІ»
УКРАЇНА 06:30, 07:10, 08:15, 21:00 Т/с «Серце матері» 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:30 Місія: краса 11:30 Реальна містика 13:30, 15:30 Агенти справедливості 12+ 16:00 Історія одного злочину 16+ 18:00 Т/с «Таємниця» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 23:30 Х/ф «В ПОШУКАХ ВУРТИНОВОЇ КІМНАТИ»	НОВИЙ КАНАЛ 06:19, 08:00 Kids Time 06:20 М/с «Майлз із майбутнього» 07:30 М/с «Том і Джеррі шоу» 08:05 М/ф «Синдбад: Легенда семи морів» 09:50 Х/ф «КІЛЕРИ» 11:50 Х/ф «ЦІНА БЕЗСМЕРТЯ» 14:10 Х/ф «БОГІ ЄГИПТУ» 16:50 Х/ф «ПРИНЦ ПЕРСІЇ: ПІСКИ ЧАСУ» 19:00 Ревізор. Крамничі 21:00 Таємний агент 22:10 Таємний агент. Постшоу	2+2 06:00 Мультфільми 08:00 «Помста природи» 10:25, 18:15 «Спецкор» 11:00, 18:50 «ДжеДА» 11:30, 19:25 Т/с «Опер за викликом-4» 15:05 Х/ф «МОРСЬКИЙ ПІХОТИНЕЦЬ» 16:30 Х/ф «МОРСЬКИЙ ПІХОТИНЕЦЬ-2» 20:30 Т/с «Дзвонар» 21:30, 23:00 Т/с «Кістки-9»
СТБ 06:15 Моя правда. Файна Раневська 07:15 Моя правда. Анастолі Паланов 08:05 Містичні історії з Павлом	МЕГА 06.00 Бандитська Одеса 08.30, 14.00 Правда життя 09.30, 17.05 Шалена подорож 10.15, 17.55 Дикі і озброєні 11.10 Скелтик 12.10 Україна: забута історія 13.00, 19.40 Речовий доказ 15.15 Бойові сили 16.10, 21.45 Половання на рибу-монстра	ZIK 07.00, 16.00, 18.00 Перші про головне. Дайджест 07.15, 08.15, 03.10 Історична правда з Вахтангом Кіпіані 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 Перші про головне 09.15, 10.15, 10.15, 12.10, 13.15, 16.15, 17.20, 18.15 Коментарі 15.15 Між своїми 19.15 VOX ROPU 20.00 HARD з Влащенко 21.00, 06.20 Перші про головне. Підсумки 21.40 Гра Z вогнем 22.30 Гра в класику з Сергієм Разманіним 23.30 Д/ф «Дзеркало історії» 00.00 Д/ф «Щоденники Другої світової війни: день за днем» 01.00 Д/ф «Великі танкові битви» 01.45 Художній фільм

ВІВТОРОК, 2 КВІТНЯ

1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:30 «Одруження наосліп» 11:25, 12:20 «Міняю жінку» 13:30 «Сімейні мелодрами» 14:30 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Моє чуже життя» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:15, 21:45, 22:15 Т/с «Кухня» 22:45 «Одруження наосліп 5»	23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:30 Місія: краса 11:30 Реальна містика 13:30, 15:30 Агенти справедливості 12+ 16:00 Історія одного злочину 16+ 18:00 Т/с «Таємниця» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна» 23:20 Без паніки	СТБ 05:55 Моя правда. Прокляття Валерія Золотухіна 06:55 Моя правда. Володимир Висоцький 07:50 Містичні історії з Павлом Костіциним 16+ 09:45 МайстерШеф 12+ 13:05 Хата на тата 12+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+ 20:00, 21:00 Т/с «Як довго я тебе чекала» 22:50, 23:50 Т/с «Любити та вірити»	ІНТЕР 05.25, 22.10 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20 Х/ф «ДИКУН» 11.25, 12.25 Х/ф «ФАНФАН-ТОЛЬПАН» (16+) 12.00 «Новини» 13.45 «Правила виживання» 14.50, 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00, 02.05 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 04.10 «Подорож» 21.00 «Речдок. Особливий випадок. Чуже багатство» 23.55 Т/с «Рідкісна група крові» (16+) 02.50 «Орел і Решка. Шопінг» 04.55 «Тор Шоп»	НОВИЙ КАНАЛ 06:39, 09:00 Kids Time 06:40 М/с «Майлз із майбутнього» 07:30 М/с «Том і Джеррі шоу» 09:05 Т/с «Мерліні» 12:30 Т/с «Загублений» 15:10 Х/ф «ЧЕРГОВИЙ ТАТО: ЛІПНИ ТАБІР» 17:00, 19:00 Заробітчани 21:00 Аферисти в мережах 16+ 21:50 Екзи 16+ 23:50 Х/ф «КАБЛУЧКА НАМЕЙСА»	МЕГА 06.00 Бандитський Київ 08.30, 14.00 Правда життя 09.30, 17.05 Шалена подорож 10.15 Дикі і озброєні 11.10, 01.45 Скелтик 12.10 Україна: забута історія 13.00, 19.40 Речовий доказ 15.15, 23.20 Шпигунство та змови 16.10, 21.45 Половання на рибу-монстра 17.55 Дикі і озброєні 18.45, 20.50 Битва цивілізацій 22.35 Невідомо Південна Америка 00.10 Містична Україна	К-1 06:30 «ТОР SHOP» 07:45 М/с «Гарфілд Шоу» 08:10 «Ух ти show» 08:50 Т/с «Мисливці за реліквіями» 10:40 Х/ф «МИСЛИВЦІ» 12:20 «Бедняков+1» 13:10 «Вірю не Вірю» 15:00 «Орел і Решка. Шопінг»
--	--	---	--	---	---	---

СЕРЕДА, 3 КВІТНЯ

1+1 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:30 «Одруження наосліп» 11:20, 12:20 «Міняю жінку» 13:30 «Сімейні мелодрами» 14:30 Т/с «Величне століття. Роксолана» 17:10 Т/с «Моє чуже життя» 19:20 «Секретні матеріали 2019» 20:45, 21:15, 21:45, 22:15 Т/с «Кухня» 22:45 «Світ навворіт - 10: Бразилія»	23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:30 Місія: краса 11:30 Реальна містика 13:30, 15:30 Агенти справедливості 12+ 16:00 Історія одного злочину 16+ 18:00 Т/с «Таємниця» 19:50 Ток-шоу «Говорить Україна»	СТБ 06:20 Моя правда. У головній ролі - Сергій Іванов 07:15 Моя правда. В'ячеслав Невинний 08:10 Містичні історії з Павлом Костіциним 16+ 10:05 МайстерШеф 12+ 12:50 Хата на тата 12+ 17:30, 22:00 Вікна-Новини 18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+ 20:00, 20:55 Т/с «Як довго я тебе чекала» 22:50, 23:50 Т/с «Любити та вірити»	ІНТЕР 05.25, 22.10 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 «Ранок з Інтером» 09.20 Х/ф «АШОК» (16+) 11.15, 12.25 Х/ф «КРАСУНЯ ТА ЧУДОВИСЬКО» 13.45 «Правила виживання» 14.50, 15.50, 16.45 «Речдок» 18.00, 19.00, 02.05 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00, 04.10 «Подорож» 21.00 «Речдок. Особливий випадок. Чуже багатство» 23.55 Т/с «Рідкісна група крові» (16+) 02.50 «Орел і Решка. Шопінг» 04.55 «Тор Шоп»	НОВИЙ КАНАЛ 06:39, 09:00 Kids Time 06:40 М/с «Майлз із майбутнього» 07:30 М/с «Том і Джеррі шоу» 09:05 Т/с «Мерліні» 12:30 Т/с «Загублений» 15:10 Х/ф «ТО ШО, ПРИХАЛИ!» 17:00 Хто зверну? 12+ 21:00 Аферисти в мережах 16+ 22:00 Любов на виживання 16+ 23:50 Х/ф «ОТЖЕ, ВІЙНА»	МЕГА 06.00 Бандитська Одеса 08.30, 14.00 Правда життя 09.30, 17.05 Шалена подорож 10.15, 17.55 Дикі і озброєні 11.10 Скелтик 12.10 Україна: забута історія 13.00, 19.40 Речовий доказ 15.15, 23.20 Шпигунство та змови 16.10, 21.45 Половання на рибу-монстра 18.45, 20.50 Битва цивілізацій 22.35 Невідомо Південна Америка 01.05 Містична Україна 02.35 Таємниця кримінального світу	К-1 06:30 «ТОР SHOP» 07:45 М/с «Гарфілд Шоу» 08:00 «Ух ти show» 08:35 Т/с «Мисливці за реліквіями» 10:10 Х/ф «ОДЖЕРЖИМІСТЬ» 12:20 «Бедняков+1» 13:10 «Вірю не Вірю»
---	--	---	--	--	--	---

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Хліб та капуста – на столі не пусто

Справді, коли в хаті є ці два продукти, легко можна втамувати голод. А що, як сприймати приказку не буквально? Рецептів борошняних виробів із капустою назбирається не на одну брошурку! Чимало з них згодяться і під час посту. Спробуємо?

СМАЖЕНІ ПИРІЖКИ З КВАШЕНОЮ КАПУСТОЮ

Інгредієнти: 0,5 л води, 3 ст. л. олії, 30 г дріжджів, цукор і сіль; борошно, квашена капуста, цибулина, олія для смаження.

Приготування. Розвести дріжджі в невеликій кількості теплої води зі щіпкою цукру. У просіяне борошно всипати сіль, влити воду, 3 столові ложки олії, розчинені дріжджі і вимісити тісто. Поки воно підходить, готуємо начинку. Капусту, якщо дуже кисла, промити або злегка вимочити. Відтиснути і підсмажити з цибулею на олії, додавши за смаком спецій. Для приготування пиріжків шматочки тіста розкачувати на палянички, класти по центру начинку, защипувати і, коли трохи підрухаються, смажити на олії з усіх боків.

Фото dreamfood.ua.

Фото djurenko.com.

БУТЕРБРОДИ З КАПУСТОЮ І ТУНЦЕМ

Інгредієнти: 1 банка консервованого тунця, чверть маленької капусти, пучок зеленої цибулі, 1 ст. л. майонезу, 3 ст. л. грецького йогурту, сіль, мелений чорний перець — за смаком, хліб.

Приготування. З консерви злити рідину і розім'яти рибу виделкою. Дрібно нашинкувати капусту, присолити і пом'яти, додати порізану цибулю, тунець, майонез, йогурт, спеції. Усе добре вимішати, намастити на хліб і накрити такими ж скибочками.

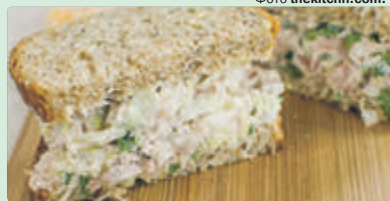

Фото thekitchn.com.

ВЕРЗЕРЕ

Інгредієнти: для тіста – 0,5 скл. олії, 0,5 скл. води, 2 скл. борошна, сіль; для начинки – 2 скл. квашеної капусти, 1 морквина, 1 цибулина, сіль, 1 жовток.

Приготування. Ця страва молдавської національної кухні за смаком нагадує листові пиріжки, але є більш м'якою, має ніжнішу консистенцію. Для тіста змішуємо воду з олією, сіллю і, поступово додаючи борошно, ретельно вимішуємо. Накриваємо тісто рушником і даємо постояти хвилин 25–30. Тим часом готуємо начинку: обсмажуємо дрібно нарізану цибулю до прозорості. Квашену капусту відтискаємо і додаємо на сковороду до цибулі, смажимо до злегка золотистого кольору. Тісто ділимо на 14–16 частин, тонко розкачуємо на прямокутники. На край кладемо смужкою начинку, краї загортаємо всередину і скручуємо рулетиком (так, як налисники). Пиріжки викладаємо на деко, застелене пергаментним папером, змащуємо зверху жовтком і випікаємо за температури 200 градусів упродовж 20 хвилин.

Фото cookorama.net.

ПЕЧЕНІ ПИРІЖКИ З КАПУСТОЮ І ГРИБАМИ

Інгредієнти: 0,5 кг квашеної капусти, 50 г сухих грибів, 4 ст. л. олії, 1 цибулина, 0,5 ч. л. солі, 0,5 ст. л. цукру, 12 г сухих дріжджів, 1,5 скл. води, борошно, перець за смаком.

Приготування. Для опари в теплій воді розпустити дріжджі, всипати 250 г борошна і залишити, хай підійде. Згодом додати до опари олію, цукор із сіллю, підсіяти борошна і добре вимісити – тісто не повинно прилипати до рук. Поки воно підходить, приготувати начинку. Гриби намочити, промити, відварити і дрібно нарізати. Підсмажити порізану цибулю. Відтиснути капусту, додати до цибулини і тушувати до

Фото ivona.bigmir.net.

м'якості, тоді всипати гриби, поперчити і протушувати ще кілька хвилин. Начинку остудити, загортати в палянички з тіста, защипувати краї і складати на змащену олією деко. Коли підрухаються, злегка змастити верх водою і випікати приблизно півгодини в попередньо розігрітій духовці.

ПИРІГ ІЗ ЛАВАША

Інгредієнти: 1 тонкий лаваш, 0,5 кг капусти, 1 морквина, 1 цибулина, 2 ст. л. олії, 3 яйця, 100 мл сметани, 1 ч. л. паприки, 1 ч. л. перцю чорного меленого, сіль до смаку.

Приготування. Капусту тонко нашинкуйте. Цибулю наріжте дрібними кубиками, моркву натріть на тертці, підсмажте їх на олії, додайте капусту, посоліть і приправте спеціями (підійдуть чорний мелений перець, паприка, мускатний горіх, тмин, кріпа, зіра). Тонкий широкий лаваш розріжте на 2 квадрати чи прямокутники, обрізки залиште, вони ще знадобляться. Кожен шматок лаваша змастіть половиною капустиної начинки, згорніть тугим рулетом і наріжте на міні-руле-

Фото RussianFood.com.

тики по 3–4 см. Викладіть їх у форму, обрізки лаваша згорніть і вставте у проміжки. Збийте яйця, молоко, сметану, сіль і перець, залийте рулетики цим соусом і поставте форму в попередньо розігріту до 180 градусів духовку на 35 хвилин. Смакуватиме і гарячим, і теплим, і холодним.

КАРТОПЛЯНИКИ

Інгредієнти: 500 г картоплі, 1 морквина, 3/4 склянки борошна, 1 яйце, 2 ст. л. томатної пасты або кетчупу, 250 г капусти свіжої, 100 г печериць, 2 цибулини, 1 ч. л. солі, перець чорний, рафінована олія для смаження.

Приготування. Картоплю варимо «в мундирі». Цибулю і гриби ріжемо кубиками. Моркву тремо на середній тертці. Капусту дрібно шаткуємо. У глибокій сковороді обсмажуємо цибулю, додаємо терту моркву та печериці, трохи пізніше – капусту. Коли вона зарум'яниться, вливаємо розведену у воді томатну пасту і тушуємо до готовності. Трохи охоложену картоплю чистимо і пропускаємо через м'ясорубку. Додаємо сіль, перець, яйце і частину борошна. Змішуємо тісто, поступово підсипаючи муку. Воно має вийти досить щільним і пружним. Шматочок тіста розплюскуємо на долоні в коржик, начи-

Фото cooktips.com.ua.

няємо капустою, защипуємо краї, формуємо пиріжок. Смажимо у товстостінній сковороді на олії з обох боків до золотистої скоринки. Готові пиріжки викладаємо на паперовий рушник, щоб позбутися зайвого жиру.

ЗАЛИВНИЙ ПИРІГ

Інгредієнти: 0,5 кг капусти, 3–4 зелені цибулини, кілька гілочок петрушки, 1 скл. сметани, 4 яйця, 220–250 г борошна, 1 ч. л. розпушувача, сіль.

Приготування. Дрібно нашаткуйте капусту, залийте її окропом і залиште на 10 хвилин. Приготуйте тісто з яєць, солі, сметани й борошна з розпушувачем. З капусти злийте рідину, всипте дрібно нарізану зелень, присоліть. Жаростійку форму змажте олією чи маслом, викладіть капусту, зверху залийте рідким тістом, рівномірно його розподіліть. Випікайте за температури 200 градусів 30–40 хвилин.

Фото russianfood.com.

Фото RussianFood.com.

БЕНДЕРИКИ

Інгредієнти: 1 яйце, 0,7 л молока, 2 скл. борошна, 600–700 г капусти, 1 цибулина, 150 г копченого бочка, 1 ст. л. томатної пасты, сіль та спеції – за смаком.

Приготування. Збити яйце з сіллю, додати молоко й борошно та ретельно розтерти тісто до однорідного стану. Напекти млинців. Капусту, цибулю і бочок порізати. На сковороду влити трошки олії. Підсмажити бочок і цибулю, додати капусту, посолити, перемішати. Влити півсклянки води, накрити кришкою і тушувати, час від часу помішуючи. Коли капуста стане м'якою, додати томатну пасту, перемішати і ще трохи потушувати. Готову начинку накладати на млинці, складати «трикутничком». Кожен бандерик вмочити в муку і яйце та обсмажити з обох боків на олії до золотистого кольору. Подавати теплими.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Запрягли ми нашого коника і поїхали відкопувати скарб...»

Так-так. Нарешті сьогодні публікуємо фотографії учасників, кому вдалося відшукати заховані призи від Грицька Гарбуза. Бо у нас конкурс не тільки для інтелектуалів, а й для мандрівників

Грицько ГАРБУЗ

Тому для тих, хто вперше знайомиться з нашою вікториною, повідомимо, що 14 лютого ми оголосили: «У радіусі 8 метрів від поштового відділення села Мала Глуша Любешівського району Волині є один цікавий будинок. Якщо до нього зайти, чемно привітатися і промовити: «Я хочу назвати вам пароль від «Цікавої газети...», то можна отримати доволі оригінальний приз. Сфотографуйтеся із презентом та надішліть світлинку з номером свого телефону в редакцію — і матимете шанс на ще один вигравш. Зрозуміло? А пароль простий: «Галина».

— Працюю я в малоглушанському медпункті. І тут одного дня приходиться наш пацієнт і каже, що «Цікава газета» заховала у нашому селі, в радіусі 8 метрів від пошти, цікавий приз. «Ну, не на медпункті точно», — посміялись ми і перевели мову на щось інше... Але наступного дня йду і думаю: «Стоп, це ж біля пошти за цими координатами знаходиться ще й магазин». Заходжу туди і кажу до продавчині: «Галю, а в тебе ніхто не залишав ніякого призу?» — «А який пароль?» — сміється вона. «Галина», — відповідаю. «Значить, це твій приз, бо першою здогадалась, і дістає мені упаковку кави. Дякую вам, — сміялася, розповідаючи свою історію, Надія Павлівна Фурдик.

А ще через тиждень, 21 лютого, Грицько Гарбуз оголосив нове завдання для представників сусідніх сіл — Щитиня, Малої та Великої Глуш Любешівського району та Видертої Камінь-Каширського району: «На повороті до Малої Глуші шукайте цифру «36» — якщо прокопати за якийсь метр від неї у малоглушанський бік, можна здобути ще один презент від «Цікавої газети на вихідні».

— Прочитали ми про це, запрягли коника і поїхали відкопувати скарб... Я, брат Адам,

Фото з архіву Надії Фурдик.

Галина Маковська (праворуч) вручає презент Надії Фурдик.

«Бо останніх часто зображують на урочистих заходах, де співають про... загибель дерева.»

братова Тетяна, і їхні діти — мої племінники Ангеліна та Іллюша, — розповідає нам медсестра дошкільного навчального закладу «Казка» із села Мала Глуша Людмила Губчик. — Звісно, що спочатку не вірили. Але, думаємо, це ж не 1 квітня. Де та цифра «36» — знали, бо зображена вона на біло-зеленому стовпці, що символізує номер кварталу у лісників. І коли брат такі незабаром натрапив на щось, як копав, і дістав пакет від газети «Волинь», а в ньому загорнутий годинник, — раділи, як діти, разом із нашою малечю. Дякуємо!

По секрету скажу, що кожна з переможниць мала шанс отримати ще й по 100 гривень додаткових призових, але для цього треба було за 30 секунд відповісти на запитання, поставлене Грицьком Гарбузом. На жаль, впоратися з ним вони не змогли і тепер, переконаний, згадуватимуть довго

Фото з архіву Людмили Губчик.

«І своїм дітям та внукам розказуватимемо, як відкопували годинник від «Цікавої газети».

того культового Нурсултана Назарбаєва, на честь якого перейменували навіть столицю...

А зараз нагадаємо запитання туру, відповідь на яке оголосимо.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 8 (2019)
«Несе Галя воду...», «А двірник мете не у тому темпі...», «Что ты знаешь о солнце, если в шахте ты не был...» (вугілля), «...дим від твоєї фати» (білі метілі — сніг), «А нам всё равно, а нам всё равно...» (пісня про зайців, які люблять МОРКВУ), «5+1» (приспів) — «Великолепная пятёрка и вратарь... — пісня про хокей, а символом популярного в часи СРСР Міжнародного Кубка «Известий» був СНИГОВИК (на фото)»...

Ці пісні асоціюються з предметом, який ми заховали. Є його складовими частинами. Своєрідними пазлами. Сам він у нас буває і чоловічого, і жіночого роду. У певний час зникає, щоб народитись знов. Завдяки нам, звісно.

Що за предмет заховано у гарбузі?

— Це було моє запитання, бо в нашій Ковельській центральній районній бібліотеці, де я працюю,

доводилось грати роль Снігової Баби або Сніговика перед дітьми. Тому про них багато начиталась перед виставою, — усміхаючись, повідала нам Алла Іхо з Ковеля Волинської області.

Щоб довго не розповідати про асоціації, які склались у пазли, ще раз процитуємо запитання, поставивши в дужках після кожного частинку відповіді, яка у підсумку і «зліпить» нам правильне слово.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 8 (2019)

«Несе Галя воду...» (відро), «А двірник мете не у тому темпі...» (мітла), «Что ты знаешь о солнце, если в шахте ты не был...» (вугілля), «...дим від твоєї фати» (білі метілі — сніг), «А нам всё равно, а нам всё равно...» (пісня про зайців, які люблять МОРКВУ), «5+1» (приспів) — «Великолепная пятёрка и вратарь... — пісня про хокей, а символом популярного в часи СРСР Міжнародного Кубка «Известий» був СНИГОВИК (на фото)»...

Фото sports.ru.

Складаємо пазли: відро + мітла + вугілля + сніг + морква = Снігова Баба або Сніговик.

Як виявилось, пані Алла стала єдиною нашою переможницею, тому заслужено отримує 200 гривень призових. Кажемо чемпіонці голосно: «Віват!» і оголошуємо нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 13 (2019)

«Ех, якби в роті росли гриби...», «Не так сталося, як гадалося...», «В умілого й долото рибу ловить», «Багато води до моря уплине, заким то станеться», «Не кажи гол, поки не перескочиш», «Вище себе не підскочиш», «Не буде так, як думаєш, а буде так, як станеться», «Попав пальцем у небо», «То буде, як на камені пісок зійде», «Буває, що й корова літає»...

Ці народні приказки чули всі. Ми ж у гарбузі заховали тварину, на честь якої назвали цілу теорію про те, що «сталося не так, як гадалося», тобто прогнозувалося («попав пальцем у небо»), і мало (має, матиме) великий вплив на людство. Про її існування на нашій планеті ще якихось 200 років тому з гаком знали лише жителі одного континенту, що асоціюється із кольорами шапки «Читанки для всіх». Але її ви точно бачили: якщо не саму, то братів-антиподів нашої героїні неодмінно. Бо останніх часто зображують на урочистих заходах, де співають про... загибель дерева. Та й однойменний із нашою твариною фільм не так давно назбирав кілька «Оскарів».

Чиє фото ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 10 квітня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Чайник», «Три яблука», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна надсилати лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні в розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на пошту адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

P.S. Шукайте в самому центрі міста, де знаходиться найдовший в Україні будинок, праворуч (якщо дивитися з боку «Біг-Бена») від дому, де кілька років тому була резонансна пожежа, найромантичніший заклад Юлії. Якщо зайти в це приміщення, яке часто виручає закоханих, — ліворуч буде кавова точка, але йдуть прямо, чемно вітайтесь і промовляйте: «Я хочу назвати вам пароль від «Цікавої газети на вихідні». Сфотографуйтеся із презентом та надішліть світлинку з номером свого телефону в редакцію і матимете шанс на ще один вигравш. А пароль: «Юлія-400». Перемог вам!

Усміхніться!

:) :) :))

Вовочка приносить із дитсадка чужу іграшкову машинку. Батько запитує:

- Синку, звідки вона у тебе?
- Це ми з Льошею Сидоровим помінялися.

- Альоша дав тобі машинку, а ти йому що?
- По шії...

:) :) :))

Враховуючи стан українських доріг, потрібно видати водіям субсидію на ремонт автомобілів...

:) :) :))

В Україні триває період обіцянок світлого майбутнього від людей із темним минулим.

:) :) :))

- Кохана, каву будеш?
- Буду!
- Заодно і мені зроби!

● ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ

Останній день

Уперше я задумалась над цим питанням десь років у тринадцять. Сиділи з двоюрідною сестрою, слухали «Ласковий май», і тут зненацька вона запитує: «Що ти робила б, якби знала, що жити тобі лишилося один день?»

Foto mistonagori.com.ua.

Наталка МУРАХЕВИЧ

Звісно, важко собі уявити таке у тринадцять літ. Хоча, коли на дереві життя висить ще стільки плодів, яких не куштував, що у підсумку пунктів та підпунктів у нашій спільній розгорнутій відповіді на це запитання набралось до двох десятків.

Останній же день — усе можна...

І ось минає двісті років, їду зранку в маршрутці на роботу, а в голову проситься те ж саме — а якби я знала, що сьогодні — останній день? Фантазмагорія якась. Маршрутка, березневий ранок... Починаю згадувати, до кого варто було б хоча б зателефонувати, про що необхідно було б порозмовляти...

Якісь несказані слова, незвідані почуття, невимовні емоції. І «пробач», і «люблю», і «кохаю». І «тільки тебе». І «дякую». І «будьте людьми». І «вазони не забувай підливати»...

Так, ми всі знаємо, що кожен день може стати останнім і що його варто проживати так, ніби саме він останнім і є, щоб не образити нікого, щоб любити всіх, щоб думати над кожним словом і вчинком, щоб жити, як на чистовик, а не як-небудь, але якщо вдуматись, то такої емоційної напруги без сподівань на амністію ніхто не витримає.

Та і надія якась на майбутнє, плани і перспективи. Непросто все.

Але однаково мав рацію Маркес (той, що Габріель Гарсія), коли казав: «Ніхто не запам'ятає тебе за твої думки».

Ну хто їх знає? Ти і Бог. І не скажати, що тих думок не було, але так про них ніхто із дорогих, рідних, небайдужих людей не дізнається.

Але однаково мав рацію Маркес (той, що Габріель Гарсія), коли казав: «Ніхто не запам'ятає тебе за твої думки».

Іноді кілька разів на добу думаю про когось гарно, із любов'ю та вдячністю, але — не кажу про це, не озвучую цих думок, не вдягаю їх в одяг слів. Даремно, мабуть. Певне, що даремно.

А іноді спиняю мить, завмираю, роздивляючись метелика чи квітку, милуючись грацією кішки, розчиняючись у холодній джерельній воді, і думаю: люди мають це чи не щодня, вони оточені невимовною красою досконалого світу, а помічають це так нечасто, цінують це так мало, проходять повз, розгублюють перлини секунд, хвилини, годин і років... Звісно, життя — це не лише метелики.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Оце так руса коса до... землі!

15-річна київська школярка Олена Корзенюк ніколи не стригла волосся і тепер його довжина 2 метри 35 сантиметрів. У такому віці настільки розкішної коси не має ніхто у світі!

Закінчення. Початок на с. 1

Мирослава КОЗЮПА

Голову дівчина миє раз на тиждень. Каже, стандартної 250-мілілітрової банки шампуню вистачає лише на два рази, а зі спеціальних косметичних засобів використовує тільки кондиціонер для легшого розчісування. На сушку бере чотири-п'ять рушників, повністю ж волосся висихає за півдня. А от феном не користується, бо техніка не витримує тривалої роботи. «Якось один купили — спалили одразу, бо надто довго працював», — розповіла рекордсменка.

На розчісування і заплітання Оленка щоранку витрачає 20–30 хвилин. Але це з допомогою мами, самостійно ж — удвічі довше. Більше волосся не чіпають, навіть перед сном. «Заплетена коса жирніє повільніше», — ділиться секретом догляду за довгим волоссям школярка. Дівчина зізнається, що жодних спеціальних вітамінів не приймає, їсть звичайну домашню їжу.

А ще київська Русалонька здивувала всіх тим, що за півроку відросли косу аж на півметра: ще минулого літа її довжина становила 185 сантиметрів. Експерт Національного реєстру рекордів Віталій Зорін навіть запропонував медикам дослідити цей феномен. А стиліст Юрій Царьов зазначає, що біляве волосся відростити важко. «Його гранична довжина росту менша, ніж у темного. Труднощі виникають, бо світлі пасма плутаються, а кінчики січуться. Олена цим не страждає, це її ге-

Українська рекордсменка готує документи для Книги Гіннеса.

На розчісування і заплітання Оленка щоранку витрачає 20–30 хвилин. Але це з допомогою мами, самостійно ж — удвічі довше.

нетична особливість», — каже фахівець і радить дівчині зніматися в рекламі, бо її волосся має гарний солоний відтінок.

Організатори українського реєстру ініціюватимуть внесення нашої Рапунцель до Книги рекордів Гіннеса, адже зараз туди занесена юна аргентинка з довжиною волосся 170,5 сантиметра. Олена Корзенюк навчається у Київському музичному інституті імені Рейнгольда Глієра і хоче стати співачкою.

Цього волосся жодного разу не торкалися ножиці.

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
28 березня 2019 року №1021 Ціна 5 грн

● ІСТОРІЯ НОВЕЛА
Аномальний сім'янин Микола Вересень:

Ксенія КОШОВА:
«Роль злого поліцейського в нашій сім'ї дісталася мені»

● ЗРАДА Як дружина Євгена Козацького робить на фотозйомці любові у димі «смішну жаробу» і чому відомий актор свій ролі називає героїком.

«СВОБОДА — ЦЕ ЯК ПЕРШИЙ СЕКС»

«Таких, як Еціо, — один на мільйон»

● НЕХТО, КРИМ ТЕБЕ Мабуть, кожному чоловікові хотілось би пограти шпідер-маном від кованої жінки. Італієць на прізвисько Блондіна, чи це не фантастика?

Номер вже у продажу
Запитуйте у ваших листівках!
А ще краще — випишіть додому!

Читайте у березневому випуску нашого місячника

«ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»

Аномальний сім'янин
Микола Вересень: «СВОБОДА — ЦЕ ЯК ПЕРШИЙ СЕКС»

Ксенія КОШОВА:
«Роль злого поліцейського в нашій сім'ї дісталася мені»

«Таких, як Еціо, — один на мільйон»

Передплатний індекс місячника «Так ніхто не кохав»: 60779.